

ΦΑΚΕΛΟΙ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ

ΦΑΚΕΛΟΣ "ΔΙΔΡΟΡΑ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΤΑΞΗ".

ΣΟΦΙΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

Πρός
Τό Ὑπουργεῖον
τῆς Δημοσίας Τάξεως

Ἐνταῦθα

Κύριε Ὑπουργέ

Ἐπόμνημα

Χρίστου Ἰ. Σουλη
τέως Γυμνασιάρχου
τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς

Ἰωαννίνων

κατοίκου Ἀθηνῶν
ὁδός Τυμφορητοῦ 14

Περί

τῆς δρόσεως του κατά
τά ἔτη τῆς Κατοχῆς
καί μετέπειτα

Ἀθῆναι τῆ 6 Ἀπριλίου

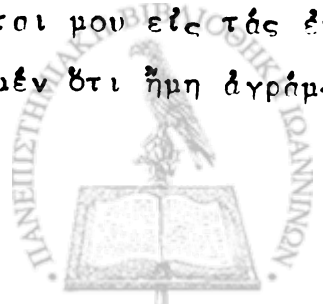
1948

Ευνημμένα

Λαμβάνω τήν τιμήν εἰς ἐκτέλεσιν προ-
φορικῆς ὑμετέρας συστάσεως νά ἀναφέρω τά
ἀκόλουθα.

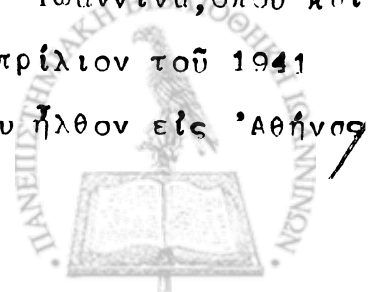
Ἀπό τοῦ 1920 καί ἐντεῦθεν ὑπηρετήσα
συνεχῶς εἰς τά Ἰωάννινα ὡς καθηγητής καί ὡς
Γυμνασιάρχης. Κατά τό διάστημα τοῦτο καθώρι-
θωσα διά τῆς ἐπιστημονικῆς καί ἐκπαιδευτι-
κῆς μου ἐργασίας νά ἐπισύρω τήν ἐκτίμησιν
τῆς κοινωνίας τῶν Ἰωαννίνων καί ὅλης τῆς
Ἠπειροῦ. Κατά τό διάστημα τοῦτο ἐδημοσίευσα
εἰς περιοδικά μελέτας ἀναφερομένους εἰς τήν
Ἠπειρόν καί προπαντός ἄρθρα εἰς τήν Μεγά-
λην Ἑλληνικήν Ἐγκυκλοπαιδείαν ἀναφερόμενα
κυρίως εἰς τήν Ἠπειρόν καθώς καί τήν ὑπό-
δουλον Βόρειον Ἠπειρόν (ὡς τό Ἀργυρόκαστρον
Κορυτσᾶ, Χειμάρρα, Δέλβινον, Τεπελένιον, Βε-
ράτιον, Μοσχόπολιν κ.λ.π.)

Κατά τό πολύχρονον τοῦτο διάστημα τῆς
ὑπηρεσίας μου εἰς τά Ἰωάννινα ἐγενόμην
ἀπό καιροῦ εἰς καιρόν ὁ στόχος συκοφαντιῶν
ἐκ μέρους συναδέλφων μου κυρίως, πρᾶγμα ὅλ-
λωστε σὺνηθες εἰς τάς ἐπαρχιακάς πόλεις.
Ἐγγραφον τότε οἱ συκοφάνται μου εἰς τάς ἐντο-
πίας ἐφημερίδας, ἄλλοτε μὲν ὅτι ἤμην ἀγράφ-

ματος, άλλοτε ότι ήμην μαλλιάρος, άλλοτε ότι ήμην μασσῶνος και τά τοιαῦτα, αλλά πάντοτε αντιπαρεχόμενη ταῦτα ἀπαρτήρητα. Ἡ συκοφαντική ταύτη ἐκστρατεία κατ' ἐμὸς ἐνετάθη ἀπὸ τοῦ 1938 ἐπὶ τῆς δακτατορίας τοῦ Μεταξᾶ. Ἐπειδὴ αὐτὸς ἕως τότε κατ' ἐμὸς ἐφευρεθεῖσαι συκοφαντίαι δὲν ἔφερον τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα ἐφεῦρον οἱ συκοφάνται μου νέαν τοιαύτην, ὅτι δηλαδή ήμην ἄθεος και κομμουνιστής και ὅτι δὲν διεκείμην εὐνοϊκῶς πρὸς τὴν Μελαίαν τοῦ Μεταξᾶ. Γενικὸς Διοικητὴς τῆς Ἡπείρου τότε ἦτο ο κ. Κυρίμης, ἀξιωματικὸς ἀπόστρατος, βίαιος και ἀπότομος ἄνθρωπος ἀλλά τίμιος και δίκαιος. Ἐρχισαν τότε οἱ ἐχθροὶ μου νὰ γράφουν εἰς τὰς ἐντοπίαις ἐφημερίδας ἐναντίον μου και πρὸ παντός νὰ στέλλουν πρὸς τὸν κ. Κυρίμην ἀνωτέρους ἐπιστολάς. Ὁ κ. Κυρίμης ἀντιληφθεὶς ὅτι ἡ κατ' ἐμὸς συκοφαντική ἐκστρατεία εἶχεν ἄλλα ἐλατήρια ἠθέλησε νὰ σχηματίσῃ προσωπικὴν γνώμην περὶ ἐμοῦ. Παρηκολούθησεν ὄντως τὴν ἐργασίαν μου και τὴν συμπεριφορὰν μου ἐν γένει ἐντὸς και ἐκτὸς τοῦ σχολείου, συνέλεξε πληροφορίας ἀπὸ διαφόρους και ἀφοῦ ἐπέισθη, ὅτι ὅλα ἦσαν διαβολαὶ και συκοφαντίαι μὲ ἐκάλεσεν εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν και ἐκεῖ ἐνώπιον τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Φιλοσοφοπούλου, ἀφοῦ ἔσυρε τὸ συρτάρι τοῦ γραφείου του μοὶ εἶπεν αὐτολεξεὶ "Βρέ Σούλη, αὐτὸ τὸ συρτάρι εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ γράμματα ἀνώνυμα ἐναντίον σου. Ἐπεείσθην ὄμως ὅτι εἶσαι τίμιος ἄνθρωπος και νὰ πᾶς νὰ κάμῃς τὴν δουλεία σου". Τὸν ἠύχαρίστησα διὰ τὴν ἐντιμὸν στόσιν τὴν ὁποίαν ἔδειξε ἀπέναντί μου και ἔφυγα. Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἦλθεν εἰς τὸ γραφεῖον μου εἰς τὴν Ζωσιμαίαν Σχολὴν μὲ παρέλαβεν εἰς τὸ οὐτοκίνητόν του, ἐπεθεωρήσαμεν ὁμοῦ τὰ μαθητικὰ συσσίτια τῆς πόλεως και μοὶ ἀνέθεσεν τὴν ἐποπτείαν αὐτῶν.

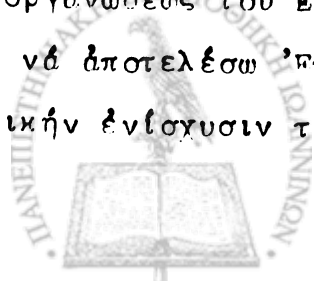
Ὁ πόλεμος τοῦ 1940 μὲ εὔρεν εἰς τὴν Ἰωάννινα, ὅπου και παρέμεινα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ. Τὸ Ἀπρίλιον τοῦ 1941 ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς καταρεύσεως τοῦ μετώπου ἦλθον εἰς Ἀθήνας

Όπου μετέφερα τόν βαρέως άσθενούντα υΐόν μου, άποθανόντα ένταυ-
θα είς ηλικίαν 18 έτών. Συντετριμμένος έκ της συμφορής ταύτης
έζήτησα και άπεσπάσθην είς 'Αθήνας, όπου μετέφερα και τήν οι-
κογένειάν μου.

Τόν Αύγουστον 1941 τό Υπουργετον Παιδείας μέ έκάλεσε
και μέ παρεκάλεσε νά έπιστρέψω πάλιν είς 'Ιωάννινα, διότι λόγοι
'Εθνικοί άπήτουν τήν παρουσίαν μου εκεί, έπειδή λόγω της πολυ-
χρονίου διαμονής μου έν 'Ηπειρώ έγνώριζον καλώς πρόσωπα και
πράγματα και θά ήρην είς θέσιν νά περισώσω ότι ήτο δυνατόν είς
τήν εκπαίδευσιν της 'Ηπείρου. Παραλλήλως ό κ. Κεραμόπουλος, κα-
θηγητής του Πανεπιστημίου και πρόεδρος της 'Ακαδημίας μέ πα-
ρεκάλεσε νά τοσ συντάξω υπόμνημα σχετικόν μέ τάς έθνικάς μας
διεκδικήσεις έν τή Βορείω 'Ηπειρώ. Έπανελθόν είς 'Ιωάννινα
άνέλαβον τήν υπηρεσίαν ως Γυμνασιάρχης συγχρόνως δέ και
ως Γενικός 'Επιθεωρητής, μετά τινα δέ καιρόν υπέβαλον είς τόν
κ. Κεραμόπουλον τό ζητηθέν υπόμνημα ως και τήν Γενικήν Διοίκη-
σιν 'Ηπείρου και τόν έν 'Ιωαννίνοις Σύλλογον τών Βορειοηπειρω-
τών.

Κατά τάς άρχάς του 1942 ήρχισεν έν 'Ηπειρώ ή διοργάνω-
σις της 'Εθνικής 'Αντιστάσεως. 'Ενόμισα τότε ότι ως "Ελλην εί-
χον και έγώ καθήκον νά διαθέσω τάς δυνάμεις μου είς τήν υπηρε-
σίαν ταύτης. Υπήρχον τότε έν 'Ηπειρώ δύο οργανώσεις συνεργαζό-
μεναι κατ' άρχάς υπό τάς διαταγάς "Αγγλων 'Αξιωματικών τό ΕΑΜ
και τό ΕΔΕΣ. 'Ημέραν τινα του θερους του 1942 μέ έκάλεσεν είς τό
γραφείον του ό έατρός κ. Βασίλειος Λάμπας, πρόεδρος του Δημοτι-
κού Συμβουλίου. 'Εκει εύρον τόν Κωνσταντίνον Σπέγκον άλλοτε
βουλευτήν του Λαϊκού Κόμματος ως και τόν έμπορον Λέοντα Μαρ-
νέλην. 'Εκει ούτοι μοί άνεκοίνωσαν περί της οργανώσεως του ΕΑΜ
και μέ παρεκάλεσαν νά δεχθώ μαζί μέ τούτους νά άποτελέσω 'Επι-
τροπήν προς συλλογήν έράνου διά τήν οικονομικήν ένίσχυσιν του

ἀγῶνος. Ὡς ταμίας ἐξελέγη ὁ Λ. Μαρνέλης ἐγὼ δὲ ἐξουσιοδοτήθημ
νά παρακαλέσω τὴν Μητροπολίτην Ἰωαννίνων νά ἔλθῃ ἀρωγός. Προ-
τοῦ ὅμως προφθάσομεν νά θέσωμεν εἰς ἐφαρμογὴν τὰ ἀποφασισθέντα
συνελήφθη ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν ὁ Λ. Μαρνέλης προφανῶς προδοθεὶς καὶ
οὕτω ἡ ἐπιτροπὴ αὐτοδιελύθη χωρὶς νά γίνῃ οὐδεμίαν πλέον συνάν-
τησις. Ἄλλωστε οὔτε ἦτο δυνατόν νά γίνῃ τίποτε, διότι ἀργότερον
ὁ μὲν Κ. Σπέγκος ἀπέθανεν, ὁ δὲ Β. Λάμπας προσεχώρησε εἰς τὸ ΕΔΥΣ
ἐγὼ δὲ καὶ ὁ ἀποφυλακισθεὶς Λ. Μαρνέλης ἀπέχομεν πάσης ἀναρί-
ξεως πλέον διότι παρηκολουθούμεθα στενωπῶς ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν.

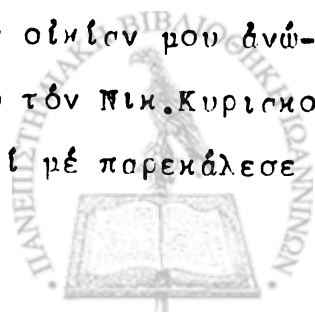
Τὸ Μάρτιον 1943 μαθηταὶ τινες τοῦ Ἰεροδιδασκαλείου
Μελλᾶς, ἐγκατέλιψαν τὸ σχολεῖον καὶ προσεχώρησαν εἰς τοὺς ὀντάρ-
τας. Τότε οἱ ἀντίπαλοί μοι ἐκπαιδευτικοί, ἔγραψαν ἀνωνύμους ἐπισ-
τολάς εἰς τοὺς Ἰταλούς, ὅτι δῆθεν οἱ μαθηταὶ οὗτοι ἠνῆκον εἰς
τὸ σχολεῖόν μου καὶ ὅτι ἐγὼ τοὺς ἔστειλα εἰς τοὺς ὀντάρτας. Συν-
ελήφθην τότε ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπελύθη
διότι ἐπείσθησαν ὅτι ἡμῶν ἀμέτοχος τῆς ἀποδοθείσης μοι συκοφαν-
τίας. Ἐκτοτε ἤρχισε μία νέα συκοφαντικὴ ἐκστρατεία ἐναντίον μοι
ὅτι δῆθεν εἶμαι ἀρχηγός τοῦ ΕΔΥ, διὰ νά ἀποφύγω δὲ πᾶσαν δυσχε-
ρῆ περίπτωσιν ἠναγκάσθημ νά ἀφοσιωθῶ πλέον εἰς τὸ σχολεῖόν μου
καὶ εἰς τὴν οἰκογένειάν μου, διότι παρηκολουθούμην καὶ διότι οἱ
Ἰταλοὶ ἤρχισαν νά συλλεγμβάνουν πολλούς καὶ νά τοὺς ἀποστέλλουν
εἰς Ἰταλίαν.

Ὅτι ὅμως οἱ Ἰταλοὶ εἶχον πεισθῆ πλήρως ὅτι ἡμῶν ἀμέ-
τοχος πάσης ἀναρίξεως ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ τοῦ ἐξῆς γεγονότος.
Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον 1943 (ἀποδεικνύεται καὶ ἐκ θαυ. 3 λέξεις)
ἐπεσκέφθη τὰ Ἰωάννινα ὁ κ. Λαουρέντζι Καθηγητῆς τῆς Ἐλ. Ἀρχαι-
ολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Φώρης μαζί μὲ τὸν Κόμητα Κα-
ράτσολο διὰ νά ἐξετάσουν τὰς ἐν Ἠπειρῷ ξένας μειονότητες. Ὁ
κ. Λαουρέντζι λαβώνσυστασιν πρὸς ἐμέ παρά τοῦ κ. Κερραμπούλου,
Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας μὲ ἐκάλεσεν εἰς τὸ Στρατηγεῖον, ὅπου ἡ-
φοῦ μὲ συνέστησε εἰς τὸν Ἰταλὸν Στρατηγὸν Ντελαμπόνα, παρουσία

τούτου μοί ἐζήτησε υπεύθυνους πληροφορίες περί της Ἐθνολογικῆς
συστάσεως της Ἡπεύρου καί ἰδίως περί τῶν Κουτσοβλάχων καί τῶν
Τσάρμηδων καί νά τοῦ υποβάλω σχετικόν υπόμνημα. Προφανῶς κάτι εἶ-
χον μάθει οἱ Ἴταλοι περί τοῦ υπομνήματός μου τοῦ υποβληθέντος
εἰς τήν Γενικήν Διοίκησιν καί τόν κ. Κεραρόπουλον Πρόεδρον τῆς
Ἀκαδημίας. Ἐκόν ἄκων ἐδέχθη τήν σύστασιν, τόν παρεκάλεσα μόνον
νά λάβη ὑπ' ὄψιν του ὅτι τό υπόμνημά μου θά ἔχη ἐπιστημονικόν καί
οὐχί προπαγανδιστικόν χαρακτήρα καί συνεπῶς θά στηρίζεται εἰς
ἐπιστημονικά στοιχεῖα ἐξηκριβωμένα καί ἀληθεῖς στατιστικάς, τῶν
ὁποίων τήν ἀλήθειαν καί ἀκρίβειαν ἠδύναντο νά ἐξακριβώσουν διά τ
τῶν ὀργάνων των. Συνέταξα τό υπόμνημα ὕπερ παρέδωσα εἰς τόν κ.
Μιχαήλ Λάμπαν δικηγόρον, πρόξενον ἄλλοτε τῆς Γαλλίας ἐν Ἰωαννί-
νοις. Οὗτος μεταφράσας τοῦτο τό παρέδωσεν εἰς τό Στρατηγεῖον .
Ἀργότερον συναντήσας τόν Μιχ. Λάμπαν, ἀξιωματικόν τοῦ Στρατηγεῖου
τοῦ εἶπεν ὡς ὁ ἴδιος μοῦ εἶπεν "Τό υπόμνημα τοῦ κ. Σούλη ἔσωσε
τήν Ἡπειρον ἀπό τήν προσάρτησιν εἰς τήν, Ἀλβανίαν".

Κατά τόν Ἰούλιον 1943 ἦλθον εἰς τή Ἰωάννινα οἱ Γερμα-
νοί. Τότε οἱ ἐχθροί μου ἐθεώρησαν κατάλληλον τήν εὐκαιρίαν νά
ἐπιτύχουν τήν ἐξοντωσίν μου, τήν ὁποίαν δέν εἶχον ἐπιτύχει διό
τῶν Ἰταλῶν. Μέ ἀνώνυμον ἐπιστολήν συνάδελφός μου δυστυχῶς, ὡς
κατόπιν ἔμαθον, μέ ἐσυκοφάντησε εἰς τούς Γερμανούς, ὅτι ἦμην
ἀρχηγός τοῦ ΕΑΜ καί κομμουνιστής καί ὅτι ἔρχομαι εἰς ἐπικοι-
νωσίαν μέ τούς ἀντάρτας καί τοούς Ἀγγλους. Κατόπιν τῆς ἀνωλύμου
ταύτης ἐπιστολῆς οἱ Γερμανοί μέ συνέλαβον καί μέ παρέπεμψαν
εἰς ἕκτακτον Στρατοδικεῖον. Ἐκ τῆς ἀπολογίας μου ὅπως καί τῆς
ἐν γένει στάσεώς μου, ἐπείσθησαν ὅτι πρόκειται περί συκοφαντί-
ας καί μέ ἀπέλυσαν.

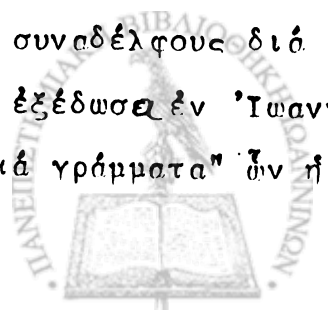
Κατά τόν Αὐγουστον 1943 ἦλθεν εἰς τήν οἰκίαν μου ἀνώ-
τερος Γερμανός Ἀξιωματικός, συνοδευόμενος ἀπό τόν Νικ. Κυριακοῦ
ὡς διερμηνέας, διαμένοντος ἤδη ἐν Ἰωαννίνοις καί μέ παρεκάλεσε

νά του δώσω πληροφορίας διά τήν ἔθνολογικήν σύστασιν τῆς Ἡ-
πεύρου καί δὴ διὰ τοὺς Κουτσοβλάχους καί Τσάρηδες. Ἀντί πῆσης
ἄλλης πληροφορίας τὸν παρεκάλεσα νά δεχθῆ ἀντίγραφον τοῦ ὑ-
πομνήματος τὸ ὅποιον πρό καιροῦ εἶχον ὑπέβλει εἰς τήν Ἀκα-
δημίαν Ἀθηνῶν καί Γενικήν Διοίκησιν Ἡπείρου. Μετὰ τινὰς ἡ-
μέρας ἐκαλούμην ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Λάντζ εἰς τὸ στρατηγεῖον ὅπου
ὁ ἴδιος μέ συνεξάρη διὰ τὸ "ἐπιστημονικὸν καί ἀμερόληπτον
ὑπόμνημα" οὗτινος μοι ἔδωσεν ἀντίγραφον εἰς γερμανικὴν μετάφρα-
σιν, συγχρόνως δέ διὰ νά μοῦ δείξη ὅτι καί ἡ γερμανικὴ Ἐπιστή-
μη συνεφώνει πρὸς τὰ πορίσματά μου μοι ἐνεχείρισε ἀντίτυπον
ἔθνολογικοῦ χάρτου τῶν Βαλμανίων συνταχθέντα καί τυπωθέντα
ἐν Βερολίνῳ τὸ 1941 μέ τήν ἐπιγραφήν ἄνωθεν "ἀπόρρητος δι' ἐπι-
στευτικὴν χρῆσιν". Εἰς τὸν χάρτην τοῦτον ἐσημειοῦντο καί αἱ ἐν
Ἑλλάδι μειονότητες μέ ἐπιστημονικὴν ὄντως ἀκρίβειαν. "Ὅταν
εἶδον ὅτι ἡ Ἀνατολικὴ Μακεδονία καί ἡ Δυτικὴ Θράκη ἐσημει-
οῦντο ἐν τῷ χάρτη ὡς ἑλληνικαὶ χῶραι, ἐτόλμησα νά τοσ ἀπευθύνω
τήν ἐρώτησιν "διατί τότε, Στρατηγέ μου, ἐδώσατε τὰ μέρη ταῦτα
εἰς τοὺς Βουλγάρους;". "Αὐτὸ εἶναι πολιτικὴ" μοῦ ἀπήντησε
μέ κάποιαν νευρικότητα.

Τὸν χάρτην τοῦτον ἔδωσα κατὰ τὸ 1945 ἀναχωρῶν διὰ Παρισί-
ους διὰ μελέτην εἰς τὸν Δημοσιογράφον κ. Φάνην Μιχαλόπουλον
εἰς χεῖρας τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἀκόμη. Ὡς δέ ὁ ἴδιος μέ ἐπληρο-
φόρησε ἀντίγραφον τούτου ἔδωσε εἰς τὸν κ. Κ. Τσαλδάρην, ὅταν κατὰ
τὸ 1946 μετέβη ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τήν διάσκεψιν
τῶν Παρισίων πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἔθνικῶν μας διεκδικήσεων,
διότι ἦτο ὄντως ἓνα σπουδαῖον ντοκουμέντο, ἀντίγραφα τοῦ δέ
διανεμήθησαν εἰς Παρισίους κατὰ τήν διάσκεψιν.

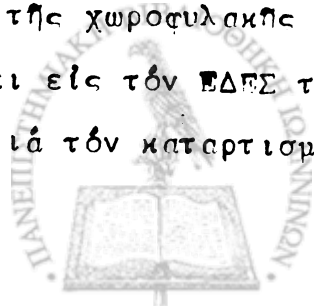
Τὸν Ἰανουάριον 1944 μαζί μέ ἄλλους συναδέλφους διὰ
νά δώσωμεν κάποιαν πνευματικὴν ἀπασχόλησιν ἐξέδωσα ἐν Ἰωαννί-
νοις λογοτεχνικὸν περιοδικὸν τὰ "Ἡπειρωτικὰ γράμματα" ὅν ἡ

ακδοσις συνεχίσθη μέχρι του τέλους του έτους. Έν τῇ περιοδικῇ τούτῳ ἐδημοσιεύθησαν ἀρκεταί μελέται φιλολογικαί καί ποιητικῆς περιεχομένου, ἐγὼ δέ ἐδημοσίευσα ἀνέκδοτα δημοτικά τραγούδια τῆς Ἠπείρου, ἀνέκδοτα ποιήματα τοῦ Βηλαρᾶ καί τοῦ Κρυστάλλη καθώς καί μελέτας διά τούς λογοτέχνους Μάβιλην καί Χριστοβασίλην. Τά Ἠπειρωτικά γράμματα, προσέφεραν ἀξιόλογον ἐθνικήν ὑπηρεσίαν κατά τήν περίοδον ἐκείνην τῆς ἐθνικῆς καταπτώσεως.

Τόν Ὀκτώβριον 1944 ἐλευθερώθημεν, τήν δέ Ἠπειρον κατέβαλεν ὁ κ. Ζέρβας. Οὗτος κατά τό διάστημα τῆς Κατοχῆς, ἐπειδή εἶχον κάποιο ἠθικόν κῦρος εἰς τά Ἰωάννινα καί τήν Ἠπειρον ἔστειλε καί μέ ἐπεισκέφθη τρεῖς φορές τόν μηχανικόν κ. Ν. Σημιριώτην καί μέ παρεκάλεσε νά προσχωρήσω εἰς τόν κ. Ζέρβαν, ὑποσχόμενος καί ἀρκετήν ἀμοιβήν διό τοῦτο πρῶτον ὑπερ δέν ἐδέχθην. Ὁ κ. Ν. Σημιριώτης παραμένει νῦν εἰς Ἀθήνας. Ὁ κ. Ζέρβας ἐλθὼν εἰς Ἰωάννινα μέ ἐκάλεσε εἰς τό ἀρχηγεῖον του καί ὁ ἴδιος μέ παρεκάλεσε νά προσχωρήσω εἰς αὐτόν. Ἐπειδή δέ καί πάλιν ἠρνήθην τοῦτο ἐκῆρύξε ἐκτοτε ἐναντίον μου προσωπικόν πόλεμον. Ἐνεκα τούτου ὅταν κατό τό Δεκεμβριανὰ ἀπεχώρησε ἐξ Ἠπείρου, μέ παρέλαβε μετὰ 500 ἄλλων κρατοίκων τῶν Ἰωαννίνων ὡς ὄμηρον καί μέ μετέφερε ὑπό δυσμενεστάτας συνθήκας εἰς τήν Κέρκυραν, ὅπου μέ ἐνέκλεισεν εἰς τῆς ἐγκληματικῆς φυλακῆς ἔνθε ὄργανά του μέ ἐτραυμάτισαν, ἀπελύθην δέ τόν Μάρτιον 1945.

Ἐπονελθὼν ἐκ τῆς ὄμηρίας εἰς Ἰωάννινα ἀνέλαβον τήν ὑπηρεσίαν μου καί παρέμεινα ἐν αὐτῇ μέχρι τοῦ Νοεμβρίου 1945. Κατά τό διάστημα τοῦτο ἡ ἐφημερίς τῶν Ἰωαννίνων "Ἐθνικός ἀγών" κομματικόν ὄργανον τοῦ κ. Ζέρβα ἤρχισε σφοδρότατον συγκοφαντικόν ἀγῶνα ἐναντίον μου, τά δέ ὄργανα τῆς χωροφυλακῆς τά ὅποια ὡς ἐπί τό πλεῖστον εἶχον ὑπηρετήσει εἰς τόν ΕΔΕΣ τοῦ κ. Ζέρβα ἤρχισαν νά περισυλλέγουν στοιχεῖα διά τόν καταρτισμόν φακέλλου μου.

της Ἀγγλίας καί της Γαλλίας, υπομιμνήσκοντες εἰς κάθε ἓνα ἐξ αὐτῶν χωριστά τοὺς ἱστορικοὺς δεσμοὺς της χώρας των μὲ τὴν Ἑλλάδα. Παρακλήσει ἐπίσης τῶν ἐν Παρισίοις διαμενόντων Δωδεκανησιῶν ἔγραψα μελέτην ἱστορικὴν διὰ τὰ Δωδεκάνησα κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους, ἣ ὅποια ἐδημοσιεύθη γαλλιστί εἰς τὸ ἐν Παρισίοις ἐκδοθέν πρό ὀλίγων μηνῶν πανηγυρικὸν τεύχος ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει των Δωδεκανήσων. Ἐν Παρισίοις ἐπίσης εὐρισκόμενος κατόπιν προσκλήσεως της Πρεσβείας μας ἔλαβον μέρος εἰς ἐπιτροπὴν καταρτισθεῖσαν παρ' αὐτῆς διὰ τὴν διοργάνωσιν τῶν ἐν Γαλλίᾳ Ἑλληνικῶν σχολείων.

Τὸ Ὀκτώβριον 1946 μετέβην ἐκ Παρισίων εἰς Νέα Ὑόρκην διὰ νὰ παρακολουθήσω τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων ἐφοδιασθεὶς παρὰ τοῦ ἐν Παρισίοις τότε εὐρισκομένου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Φιλ. Δραγλίου διὰ διπλωματικοῦ διαβατηρίου οὗτινος ἐπισυνόπτω ἀντίγραφον (ἀριθ.

Ἐν Νέα Ὑόρκη παρέμεινα δαπάναις τῶν ἐκεῖ ἐγκαιροποιημένων συναικαδέλφων μου καὶ ἀρωγῇ τοῦ Πανεπιστημίου Κολούμπια ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ παρηκολούθησα μαθήματα εἰς τὸ ὡς ἄνω Πανεπιστήμιον ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ἐπισυναπτομένου πιστοποιητικοῦ (ἀριθ.

). Ἐκεῖ εὐρισκόμενος ἐκλήθην ἐπανειλημμένως ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἀθηναγόρα εἰς σύσκεψιν διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν σχολείων τοῦ ἑλληνισμοῦ της Ἀμερικῆς, περὶ της ὁποίας τὰς σκέψεις μου ὑπέβολον αὐτῷ εἰς μακροσκελὲς ὑπόμνημα.

Τὸν Ὀκτώβριον 1947 ἐπέστρεψα εἰς Ἀθήνας, διότι ἦτο ἀναγκαία ἐνταῦθα ἡ παρουσία μου, καθότι ἔπρεπε ἡ κόρη μου καὶ οἱ υἱοί μου ἀποφοιτήσαντες τοῦ γυμνασίου, νὰ ἔλθουν εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ φοιτήσουν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Ἐνῶ ὅμως εὐρισκόμην εἰς Ἀμερικὴν διὰ σπουδᾶς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας χωρὶς κ' ἂν νὰ μὲ καλέσῃ εἰς Ἀπολογία

Ζέρβα έν 'Ιωαννίνοις έγραφε συχνά σημειώματα συκοφαντικό
έναντίον μου έφθασε δέ εις τό σημειον νά γράη ότι ένώ έν
Παρισίους εύρισκόμενος συνειργαζόμεν με τούς 'Αλβανούς διά
νά τούς δώσω τήν "Απειρον !!. Δυστυχώς ο 'Ελληνικός τύπος δέν
είναι δύσκολον νά καταφεύγη εις τοιαυτα δυσσημιστικά μέσα.
3) Όταν επίσης κατά τό 1947 εύρισκόμην εις Νέαν Υόρκην
συνεχίζουσα έν άπουσία μου μάλιστα τήν συκοφαντικήν και δυσση-
μιστικήν έκστρατεία έναντίον μου έγραψεν ότι ένώ εύρισκόμην
εις τό Στρασβούργον όπου έλαβον μέρος εις τό εκεί συγκροτηθέν
Λομβουνιστικόν συνέδριον.

Βεβαίως αί συκοφαντίαι αὐται δέν έχουν κομία σημα-
σίαν διά τούς γνωρίζοντάς με, αλλά είναι ικανά και σημαντικά
τεκμήρια διά τόν σχηματισμόν ενός φακέλλου εφ' όσον υόλιστα,
ο συκοφαντούμενος είναι άπάν και οι σχηματίζοντες τόν σέκελ-
λον θέλουν νά πιστεύουν και δέν θέλουν νά έλέγχθουν τήν προ-
έλευσιν και τόν σκοπόν των γραγόμενων ταυτα.

Εύτυχώς, κύριε Υπουργέ έχω άρκετήν πείραν των έλλη-
νικών πραγμάτων, διότι από τοσ 1909 ζώ τόν δημόσιον έλληνικόν
βίον, έχω δέ λόγω του έπαγγέλματός μου και των επί-τημονικών
μου ένασχολήσεων μελετήσει άρκετά τήν ιστορίαν του "Εθνους
μας και γνωρίζω καλώς τόν χαρακτήρα του "Ελληνοσ και διά
τοσσο δέν μνησικακώ έναντίον ούδενός δι' όσα υπέστην μέχρι
σήμερον. Τό άλληλοφάγαμα, ή διχόνοια και ή συκοφαντία είναι
ασθένειαι της φυλής μας. Έπαλαιωπήθην και ταλαιπορούσαι δυσ-
τυχώς άκόμα άρκετά, αλλά είχα και έχω πάντοτε γνώμονο των πρό-
ξείων μου τήν συνείδησίν μου μόνον. Και έχω τήν συνείδησίν μου
ήσυχον κύριε Υπουργέ διότι παντοσ και πάντοτε και ως εκπαι-
δευτικός και ως έπιστήμων και ως άνθρωπος και ως "Ελλην έχω
τό καθήκον μου και μίνον τό καθήκον μου.

Ευπειθέστατος

(A)

Ἡ ἑλλησὺς ὡς ἰδέα καὶ ὡς πνεῦμα

κυρίες καὶ κύριοι,

Ἡ σημερινὴ ὁμιλία ἀποσκοπεῖ εἰς τὸ νὰ εὐρύνη τὰς γνώσεις ὑμῶν καὶ οὐχὶ νὰ προπαγανδίσῃ κάτι ἢ νὰ γίνῃ διαφώτισις εἰς τι, ὡς ἐσχάτως εἰς εὐρείαν κλίμακα προβαίνει ὁ κομμουνισμὸς ὅστις χρησιμοποιεῖ τὸν μέσον καὶ τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην καὶ τὸν τρόπον καὶ τὸν φόνον ἵνα ἀποκτήσῃ ὄπαδους.-

Τοῦτο εἶναι ὑποχρέωσις ὅλων τῶν δυναμένων νὰ πράξωσι τοῦτο καὶ ὀρέον νὰ καταρληθῇ προσπάθεια, νὰ συνεχισθῇ καὶ μεταβληθῇ ἡ ἐνέργεια αὐτὴ εἰς ἀληθῆ συναγερμόν, πρὸς προπαρασκευὴν τῆς αὐριον καὶ ἰδέα μετὰ τὴν παύσιν τῶν ὀνεινῶν μας.-

Τοῦτο ἀπέτελετ κατ' ἀρχὴν καὶ τῶν προγόνων ἡμῶν, οἵτινες δὲν ἐπέτρεπον εἰς κανένα "ἀπαθῶς μὴ ἀναισθητῶς ἔχειν πρὸς τὸ κοινόν, ἀλλὰ τοῖς τὰ βελτίω καὶ οἰκαιωτέρα πράττωσι, προσθέμενοι συγκινδυνεύουνη ἑκαστῶν τὰ τῶν κρατούντων "

Ἡλικιῶ δὲν ἐπέτρεπον εἰς κανένα ἀπαθῶς καὶ ἀναισθητῶς νὰ βλέπῃ τὰ κοινὰ συμφέροντα, ἀλλὰ νὰ συγκινδυνεύῃ καὶ νὰ βοηθῇ μᾶλλον τοὺς εργαζομένους μὲ τὰ καλύτερα καὶ οἰκαιωτέρα ἔργα, παρά μὰ παραμένῃ εἰς τὸ περιθώριον ἢ τὰ ἴδια χωρὶς νὰ συγκινδυνεύῃ.-

καὶ ὡς θέμα τῆς κοινῆς μας διαλέξεως κύριοι εἶναι ἡ ἑλλησὺς ὡς ἰδέα καὶ ὡς πνεῦμα.-

ὡς παρακαλῶ ὅπως κριθῇ ἐπιεικῶς ἡ προσπάθειά μου αὕτη, ἥτις ἐγένετο ἐσπευσμένως λόγῳ ἀπαγγελματικῶν μοι ἀσχολιῶν.-

ὡς ἀντικαμπάνεσε τοῦτο εἶναι εὐρύτατον, συνάμα δὲ καὶ ἐπικαιρότατον, ἰδίως κατὰ τὴν σημερινὴν μεταπολεμικὴν περίοδον, ὅπου συμφέροντα ἀλληλοσυγκρούονται, κοινωνικὰ συστήματα ἀναμορφοῦνται, ἕνας κόσμος καταστρέφεται, ἵνα ἀναπηθήσῃ ἄλλος καὶ πού ἡ γῆ καὶ πάλιν ἀντιμετωπίζει τὸ πικρὸν.-

κατέρηλον μεγάλην προσπάθειαν οὐά νὰ εἶμαι ἀντικειμενικὸς.- Ἄν τὸ κατώρυσσα πλήρως, οἶδτι ἔπρεπε νὰ ταχθῶ πρὸς τὸ μέρος ἑνὸς τῶν ἀντιμετώπων τούτων ἰτιάνων τῆς γῆς καὶ τοῦ ἡμετέριου.-

εἰς τοῦτο συνετέλεσε καὶ ἕνας ἀφορισμὸς τοῦ ἑλλῶνος, ὅστις λέγει " ἄτιμον εἶναι τὸ ἐν στάσει μηδεστέρας μερίδος γενόμενον" ὁδηγῶν "εἶναι ἄτιμος ἐκεῖνος πού εἰς μίαν στάσιν, δηλαδὴ πύλην, δὲν τάσσεται μὲ καμμίαν μερίδα".-

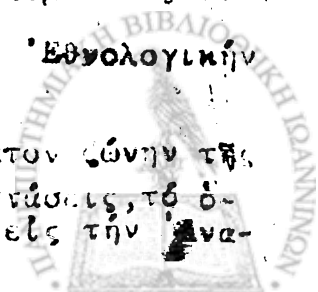
Ἡ ἀρχὴν δὲ μὲ τὴν μερίδα τοῦ πνεύματος ἦτοί μὲ τὴν ἐκκλησίαν. οἶδτι ὡς κατωτέρω θέλει ἀποδειχθῆ, ἡ ἐκκλησία εἶναι πνεῦμα, διότι ἐξιδανίκευσε καὶ ἀνύψωσε τὸν ἄνθρωπον πρὸς ὑψηλότερα καὶ ἀνέρικτα ἰπρὸ τὰ κοινὰ τοῦ οἴου ἐκίπεδα.-

οἶδτι αὐτὴ μόνη εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς τῆς ἀνθρωπότητος, νοουμένη ὡς ἀνοή ζωογονοῦσα ταύτην.- οἶδτι αὐτὴ ἔγινε ὁ διάμεσος μεταξύ ψυχῆς καὶ ἀνθρωπίνου σώματος.-

οἶδτι αὐτὴ ἔθεσεν τὴν αἴθλον οὐσίαν εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ζωϊκὴν οὐσίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀνέριμασεν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν Ὀλυμπον ὡς θεόν

κατ' ἀρχὰς θά οἰώσωμεν μίαν περιγραφὴν ἱερωγραφικὴν καὶ ἑθνολογικὴν τῆς ἑλλησῦς, καὶ εἶτα νὰ εἰσελθῶμεν εἰς τὸ κυρίως θέμα.-

Ἐπισημαστέως ἡ ἑλλησὺς καίτται εἰς τὴν οὐρεῖον εὐκρατον ζώνην τῆς γῆς - ἡ κηρὰ τῆς σχηματίζει ἕνα τραπεζίον μὲ ἀνίστους διαστάσεις, τὸ ὁποῖον ἐκκλίνειταί ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον καὶ εἰσχωρεῖ βαθῶς εἰς τὴν ἑναποτολικὴν λεκάνην τῆς μεσογείου.-

ΤΙΧΘΝ ΜΟΛΙΤΙΣΜΟΝ.-

ΟΙ 'Αχαιοι και Αιολεϊς τόν 'Αχαικόν και Αιολικόν πολιτισμόν.

καί τέλος οί Αωριεϊς τόν Απλοδν' μέν, αλλά και τόν δυναμικό-
τερον τῶν πολιτισμῶν τόν ωκεανύα.

Και οί τρεϊς οὔτοι πολιτισμοί μιχθέντες μετά τῶν αὐτοχθόντων
Αίγαλατικοῦ, Μυκηναϊκοῦ και Μινωϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἔδωσαν τό τελειότερον
ἑμίλλαγμα πολιτισμοῦ, ἦτοι τό ὑψηλότερον ἐπίπεδον πνευματικῆς τοῦ ἄνθρω-
που ἀνωτερότητος, οὐκ τῆς οὐμουργίας τοῦ ἀνωτέρου τῶν πολιτισμῶν, ἑπι-
νοῦ και σήμερον νά ἀκτινοβολῆ και νά καταυγάσῃ τό ἀνέσπερον αὐτοῦ
"καί" τό Ευρωπαϊκόν.

Ἐγένετο Ιακωβ, οἰότι κατώρθωσε τό ἀνέφικτον τῶ κοινῶν πα-
τοῦ εἰου συντηκῶν, ἦτοι νά κλέψῃ διὰ τοῦ προμηθεῦς τό Πῦρ ἐκ τοῦ 'Ο-
λύμπου και νά τό δώσῃ εἰς τήν κοινὴν τῆς 'ἀνθρωπότητος χρησίμν.-

Ἐγένετο Ιακωβ, οἰότι ἔθραυσε αὐτήν ταῦτην τήν κεφαλήν τοῦ
πατρός 'Ανδρῶν τε θεῶν τε Διός, ἵνα τήν λογίαν "Ἀθηνᾶ" δώσῃ εἰς κοινὴ
λατρεία τῶν θεῶτων και καταστήσῃ αὐτήν κτῆμα τῆς 'ἀνθρωπότητος.

Ἐπάυωσε πρὸς οὐρανοῦς τὰς πτέρυγας τοῦ παιδάλου και ἀπη-
λευθέρωσε ποῦτοι ἀπό τό κράτος τῆς βίας και τὰ δεσμά τῆς 'ἀνθρωπί-
νης κατωτερότητος, ἵνα εἰς τόν κόσμον δείξῃ τί εἶναι ἱκανὴ ἡ Ιακωβ τῆς
Ἐλευθερίας νά ἐπιτύχῃ.-

Ἐδημιούργησεν τὰ Πύθια, τὰ Νέμεα, τὰ Ἴσθμια και τήν 'Αθῆνα-
τον Ὀλυμπίαν και εἰς αὐτά καθιέρωσε τόν καθολικόν ἑματικόν 'ἀθλη-
τισμόν, ἵνα οἷσῃ εἰς τό ζῶμα τήν ἀρμονίαν, και συνέστησεν εἰς τοῦς ἀ-
τοῦς χώρους κοινόν πνευματικόν 'ἀθλητισμόν, ἵνα οἷσῃ και εἰς τό μνεῦ-
μα τήν ἀρμονίαν και οὔτω ἔδωσε εἰς τήν ἀνθρωπότητα τόν νόμον "νοῦς
υγιῆς ἐν σώματι ἴγιεῖ".-

κατέφερον ἀπό βορρᾶ τόν θεόν τοῦ φωτός 'ἀπόλλωνα και τοῦ
ἔδωσε ὡς κατοικίαν τό κεντερον τῶν μελοῶν, ἵνα διδάξῃ τήν μουσικήν
τήν ποίησιν και τήν ἀρμονίαν.-

αὐτοῦ καθωδηγήθη ὁ ἄνθρωπος εἰς τό δίκαιον και τόν νό-
μον, και ἐτέθησαν αἱ βάσεις τοῦ θεσμοῦ τῶν 'ἀμφικτυονιῶν.-

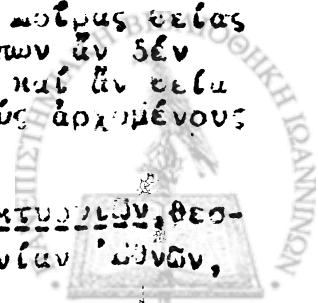
ἀπό αὐτόν ἐγεννήθη ὁ θεός τῆς ἱατρικῆς ὁ 'ασκληπιός.
εἰς αὐτόν ἐγένοντο αἱ προστάτηραι θυσαίαι καθότι σύμβουλος
ὁ οηγός και προστάτης τοῦ νέου αἵματος τῆς κοινωνίας, τῶν 'ἀφήρων ἦτο

Ἐγένετο Ιακωβ και ἔδωσε εἰς τόν κόσμον τό "ματρός και πατ-
ρός και τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερον και ἀγιότερον ἐστίν ἡ
καὶ τὸ πῦρ".-

Ἐγγέλειεν τήν τελείαν πολιτείαν, τήν μουσομένην εἰς τόν
νόμον και τήν εὐκαιροσύνην, τήν ἠθελὴν και τήν ἀρετὴν και προφήτευ-
σεν διὰ τοῦ ἰλάτωνος ὅτι:

"κακῶν οὐ λήξει τὰ ἀνθρώπινα γέννη, πρὶν ἂν τό τῶν φιλοσο-
φούντων δρῶσῃ τε και ἐληθῆς γένος εἰς τῆς ἀρχῆς ἑλθῇ τὰς πολιτικὰς
ἡ τό τῶν συναστευόντων ἐν ταῖς πόλεσι (γένος) ἐκ τίνος κοῦτρας βείας
όντως" .- μέν θά παύσῃ τὰ κακά εἰς τὰ γένη τῶν ἀνθρώπων ἂν δέν
ἑλθῶσι εἰς τήν ἀρχὴν οἱ φιλοσοφούντες ἦτοι οἱ 'ἠθικοὶ και ἂν εὐλα
κοῦτρα, βεία φημισ, ὁ θεός, δέν ἑλθῇ εἰς τοῦς λοιπούς τοῦς ἀρχαμένους
και γίνῃσι φιλόσοφοι ἦτοι ἠθικοί.-

Ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἔδωσε τὰς βάσεις τῶν 'ἀμφικτυονιῶν, θεο-
μόν ὅμ και σήμερον ἡ ἀνθρωπότης θεσμοτετ, εἶνε ὡς κοινωνίαν 'ἀθῶν,

εἶτε ὡς Ὑ.Π.Π. με τὴν διαφοράν ὅμως ὅτι κατ' ἐκεῖνον μὲν ἄπαντον αἱ ἐχθρο-
πραξίαι οἰά τῶν ἐκκεχειριστῶν, ὁπόσοι ἤρέμῳ καὶ ψυχραίμῳ κατὰ ταύτας συ-
νεχίζονται, κατὰ τοὺς σημερινούς δὲ παρομοίους θεσμούς, ὄχι μόνον ἐκκεχει-
ριστῶν ἀλλὰ καὶ κἀνοκτοί οἱ συζητοῦντες εἶναι καὶ ἐτοι-
μοὶ νὰ κατασπαράξωσιν ἀλλήλους.-

Ἐδημιούργησεν τὸ θέσπερον καὶ ἐδίδαξεν τὸν Ἄσπρον πληρώνοντας αὐ-
τὸν τὸ "θεωρητικόν".- εἰς τὴν εἶναι ἔρωσ, τὸ στοργή, τὴν τιμὴν, τὴν αἰτιοῦσιν, τὴν
ἀνδρεία, τὴν ἀκευσερτία.-

Ἐδιδάσκει τὴν ἀκατομικήν, ἵνα διδάσκη τὴν φιλοσοφίαν.-
τὴν ἀνθρώπου, ἵνα ἀγορεύσῃ οἱ μεγαλύτεροι ἄνδρες καὶ ῥήτορες τῆς
ἀνθρωπότητος.-

τὸ ἀρετὸν μάγον, ἵνα ἀπονεύμῃ τὴν δικαιοσύνην.

Ἐκτίσθη τὰ ἀσκητικὰ ἵνα νοσηλεύσῃ τὸν ἄνθρωπον, ἅτινα καὶ
ἡμέρον γίνονται ἀντικείμενα μελέτης ὑπὸ τοὺς ἀρχιτέκτονας καὶ τοὺς
ἰατροὺς τοῦ Ἄσπρου.-

Ἐδῶκε τὸν ἰατὴρα τῆς Ἰατρικῆς τὸν ἀποκράτην.
Ἐδῶκε τοὺς καλλιτέχνους ἐκεῖνους οἵτινες ἐδημιούργησαν τὰς
ἐκαστικὰς τέχνας καὶ τὰς ἀνήγαγον μέχρι τοιοῦτου βαθμοῦ, ὥστε νὰ συμ-
βῇ εἰς ἀρετῆς, μίαν ἀφοσίτη τῆς ἀλήθειας, εἰς ἡνίοχος τῶν μελῶν.-
Ἐδῶκε τοὺς καλλιτέχνους ἐκεῖνους, οἵτινες ἐυτόλησαν τὰ ἱερὰ
ἄλλα καὶ τοὺς κίους, τὴν Ὀλυμπίαν καὶ τοὺς μελῶν με ἀριστουργήματα
καὶ τὴν ἀκρόπολιν με ἕνα ἀποθεῶνα.-

Ἦτοι ἔδωσε τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα δημιουργήματα, πού ἡ ἀποθεῶνα...
ἐποχὴ ἢ ἐποχὴ τῆς "Ἰατρικῆς", ὄχι μόνον ἀλλὰ ἐδημιούργησε παρόμοια, ἀλλὰ ἀλλὰ
κατάρτησε οὔτε νὰ ἀντιγράψῃ ταῦτα καὶ καταναλίσκῃ ποταμούς μελάνης
ἵνευ ὑποτελέσματος, ἵνα ἐξηγήσῃ τὸ πῶς καὶ οἵατι ἔγιναν ταῦτα.-

Ἐθεξε τὰ πάντα καὶ ἐθεμελίωσεν ἐπὶ ἰσχυρῶν βάσεων πολιτικῶν.

κατέστησε τὴν τότε κοινωνίαν τοιαύτην, ὥστε καὶ εἰς τὰς παραδό-
σεις καὶ εἰς τὴν καθ' ὅλα εὐμάρειαν νὰ διαφέρῃ ὄχι μόνον τυπικῶς, ἀλλὰ
καὶ οὐσιαστικῶς τῶν ἀγρίων καὶ τῶν ἡμιβαρβάρων τότε λαῶν.

Ἐπροεπάτησε νὰ γνωρίσῃ καὶ νὰ δαμάσῃ τὴν φύσιν καὶ οὕτω ἀνύψω-
σε τὸν ἀνθρώπινον φένος εἰς τὰ ἀνώτερα ὑλικά καὶ πνευματικά ἐπιπέδα
ὥστε οἰκαίως νὰ θεωρεῖται: " καὶ μὴ ἄλλην βάρβαρος".-

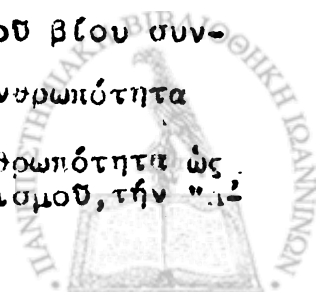
Ἐδῶκε μὲν εἰς τὸν ἀσπρὸν τὸν κεραυνόν, ἀλλὰ τοῦ ἔδωσε καὶ εἰς
τὴν ἄλλην χεῖρα τὸ ἀσπρὸν, ἵνα τὸν καταστήσῃ προστάτην τῆς δικαιοσύ-
νης καὶ τιμωρὸν τῶν ἐγκλημάτων, τὸν ἐκόσμησε με τὰ εὐγενέστερα ἐπίθετα
καὶ τὸν ὠνόμασε ἄγνιον, ἑλευθέριον, ἐννιον καὶ ἄλλως.-

Ὁ σημερινὸς ὅμως πολιτισμὸς, ἀντὶ τοῦ κεραυνοῦ τοῦ οἶδει μὲν
τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν εἰς τὴν μίαν χεῖρα, οἰά τὴν ἄλλην ὅμως δὲν ἔχει
σκηπτρον, νὰ ὄσῃ κεκομισμένον, ὄχι μόνον με τὴν δικαιοσύνην, τὴν ἐλευ-
θερίαν, τὴν τιμωρίαν τῶν ἐγκλημάτων, ἀλλ' οὐδέ σκηπτρον ἱκανὸν μίαν ο-
ποιανδήποτε εἰρήνην νὰ ἐπέτῃχῃ οἰά τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἐπραγματοποίησεν τὸ ἀνθρώπινον ὑπὸ τὰς κοινὰς τοῦ βίου συν-
θήκας,

Ἐδῶκε τὸν πρῶτον ἀριστὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα
ὡς ἀρχαία ἀλλὰ.-

Ἐδῶκε τὸν μετὰ ἀριστὸν πολιτισμὸν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὡς
συζάντιον καὶ ἐδημιούργησεν τὴν πρῶτην τοῦ αὐτικοῦ πολιτισμοῦ, τὴν ἀ-
ναγέννησιν.-

... και ως μευτέρα ελλάς τον νυν πολιτισμόν και την 'Ανθρωπότητα, διοόσκουσα επί 100 και πλέον έτη "τί έστιν 'Ελευθερία και πως διατηρηται αυτη".-

και ως άλλος ελευφος κυλίνει και θα κυλίνει τον μίθον της 'Ελευθερίας διότι μόνη αυτη γνωρίζει την αξίαν της.-

και ~~θα~~ αναγεννᾶται αιωνίως εκ της τέφρας η 'Ιδέα Ελλάδος, ένα κατευθύνη τά πῶν ανθρώπων γένη.-

και εάν μὲν εκ των ανωτέρω κατεδέχθη ότι η Ελλάδα είναι Ιαση εκ των κατωτέρω όμως ομολογιών θα καταφανῆ, ότι είναι και Εθνική.

είναι δηλαδή η 'αρχήτης ζωής νοουμένη ως πνοή ζωογόνος του σώματος της 'ανθρωπότητας, ιδιότης ητις ένυκάρχει εις τον πραγματικόν πολιτισμόν.-

Λοτίν οέ πραγματικός πολιτισμός τό, 'ανώτερον πνευματικόν επίπεσον εις ο έχουσιν στερεως θεμελιωθῆ αι 'αρχαί αι 'αθ και και αι ~~αρχαί~~ ιδέαι εις κοινωνικαί και πολιτικαί τοιαυται.-

Τοιο τό ολεκήρυξεν τά μεγαλύτερα της 'ανθρωπότητος πνευματικά τέκνα.

1) " 'αλλοίω θα ήτο η μορφή του κόσμου" έλέχη, αν δέν έκαίετο τό 'ελληνικόν πνεύμα, όπερ δέν ήτο οίάχυτον, έν τη φύσει ως αυλος μαρκησθε οδοίω, αλλά συγκεντρωμένον και συμπεκτικωμένον εις την 'αλεξανδρινήν διεκλιθήκη.-

2) " 'εήλυθεν η ώρα, ένα δοξαση ο υίός του 'ανθρώπου λέγει ο θεάνθρωπος 'Ιησους, ότε έζητησαν ει 'ελληνες να τον ίδωιν. και έδοξαση και δοξάζεται χάρις εις την 'ελληνικήν Γλώσσαν" ο υίός του 'ανθρώπου από τά 1/2 της 'ανθρωπότητος.

3) " οι 'ελληνες σοφίαν ζητοσιν" μροντοφωνεί ο σπουδαιότερος και δραστηριώτερος θεόπνευστος 'απόστολος μαθλος .-

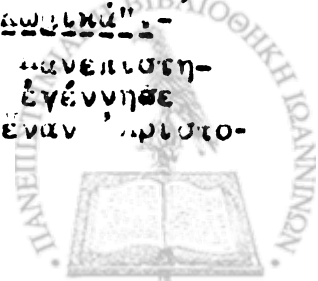
4) ο πατήρ του κοσμοκράτορος του 19ου αιώνος, "Βγελοσ γράφει εις την πραγματείαν του "πάλη των τάξεων" - "η 'ελλάς είναι η δροσερά πρωία της 'ανθρωπότητος 'ιστορίας" - "η 'ανθρωπότης ανέδύθη από την παιδικήν, εις την νεανικήν ηλικίαν. η 'ελληνική τέχνη, η αρχονελα η φιλοσοφία η πολιτική διακηρύσσουν τήμ ύέροχον άνωότητα του νεανικού πνεύματος.-

οι θεοί των 'ελλήνων είναι αιωνίως άθάνατοι και ώρατοι πέοι"

5) ο Γάλλος ΡΗΝΗΗ γράφει: " ως τότε ένόμιζα, ότι αυτό που ονομάζουν μέ τελειότητα δέν μπορεί να πραγματοποιηθῆ ος τουτον τον κόσμον .

δέν έπιστευσα στο θάυμα σύμφωνα με την 'ελληνική σημασία σου. και είδα εις την 'ελλάδα, τό 'ελληνικόν πνεύμα, και πού έγινε μία φορά και ποσ ποτέ άλλοτε δέν τό είδαν οι άνθρωποι, και ποτέ δέν πρόκειται να τό ξαναϊοσθῆν : και πού θα έχη ως τόσο ένα άποτέλεσμα παντοτεινής διαρκείας. "πέρα καλά προτοη να πάω στην 'ελλάδα, ότι έδη, λουργήθη η 'επιστήμη, η τέχνη, η φιλοσοφία, ο πολιτισμός. 'αλλά ποσ έλλειπεν η κλίμακα. όταν αντίκρισα την 'ακρόπολιν είχα την αποκαλύψιν του θείου. και στα μάτια μου ο κόσμος εξαγάγινα φάρμακος. η επιδεικτικη 'ανατολή, οι άεστοι ρωμαίοι στρατιώτες. οι Γερμανοί, οι πέλται, οι ακαθιοι, ο καρλεμάγνος οι 'αππότες του μεσσαίωνος, όλα ποσ φάνηκαν αυρικά":-

6) είναι το πνεύμα βάρβαρο που έκαμεν 'ασηγησῆν του νεανικωστη- μίου του μεροκίνου να βροντοφωνήσῆ από καρέρας, ότι "δέν έγέννησε ούιε θα γεννήσῆ, ουτε θέλομεν να γεννήσῆ η 'ανθρωπότης έναν 'αριστο- τέλην.-

Ο Αρθρογράφος ΕΒΡΙ, καθηγητής της Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου της Ρώμης και των αρχαίων γράφει εις την περίφημον κοινωνιολογίαν του "Εγγλέματος" οι Ψυχολογοί και οι Ψυχικοί χαρακτήρες της ψυχής είναι σταθεροί. -

α) Ούτε οι σημερινοί Γάλλοι αναπαριστανται εις την ψυχολογίαν που έκαμνεν ο Ιούλιος Αύγουστος διὰ τούς Γαλάτας. -

β) Οι Γερμανοί εις εκείνην που έκαμνεν ο Γάκτος διὰ τούς Γερμανούς της εποχής του. -

γ) Όμοιος εις την Ιουικήν μας σφαίραν (την Ιταλικήν) εξήγησα κατά μέγα μέρος την ύασην της δαιγνότερας εγκληματικότητας εις την Αναλικήν Δικελίαν και την Ακουλίαν, εν συγκρίσει με τας γειτονικάς Έπαρχιας της Ιταλίας, ως και την σταθερότητα των Εθνικών χαρακτήρων είτε οργανικών είτε ψυχικών, των Ελληνικών στοιχείων τα όποια κατοικούν τας χώρας ταύτας. -

δ) Ο πρωθυπουργός της Νοτιοαφρικανικής Ένώσεως ΣΜΑΤΣ έβρετοφώνησε εις την Ελληνικήν βουλήν: " Δεξ μετὰ των πόλεων, αι όποια διεκρήθησαν εις την Μεγάλην Ιστορίαν του Αυτικού Πολιτισμού εις την όποιαν οέν υπάρχει άλλη κόλις με μεγαλότερον παρελθόν, - εἴθε ὄνηγός της Πνευματικῆς Προόδου πολλῶν ἐποχῶν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ. -

αι Ύπηρεσίαι αὐταί δέν προσεφέρθησαν μόνον εις τό οικονομικόν επίπεδον, εις την φιλοσοφίαν και την φιλοσοφίαν. -

αι Αθηναί ὑπῆρξαν επίσης ἡ κοίτις των ἀνθρωπίνων ἐλευθεριῶν και εξακολουθεῖ. -

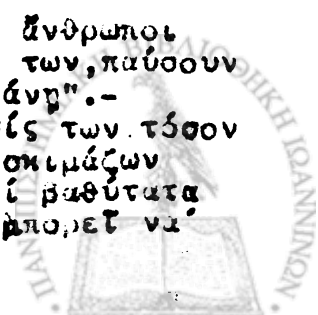
Η μικρά ἑλλάς ὑπῆρξεν ἡ πρωτοπόρος, ἡ όποία ἀπετίμαζε τό ὀθωμανικόν ζυγόν και πρώτη ἔσωσε τό σύστημα ἑμῆνο, τό όποσον ἀγύπνισε την Εὐρώπην, οἷοτι ἡ ἑλευθερία δέν εἶχεν ἀποθάνει. -

Ματί νά ἀνατρέξωμεν λέγει εις τό παρελθόν, οἷα μέσου της ἑνωμένου Ιστορίας της, ἡ ἑλλάς οὐδέποτε ἔστάθη τόσον ὑψηλά και τόσον ὑπερήφανα όσον σήμερον, οἷοτι ἡ ἑλλάς εἶναι ἐκείνη ἡ όποία πρώτη κατά τό 1940 ἔγραψε τας λαμπροτέρας σελίδας της Ιστορίας της συναγωνισομένη Ιστορικῶς ἐκείνας τας πράξεις τας οποίας ἐξιστόρησεν ὁ Ἡρόδοτος και ὁ Σουκιολόγος. -

- 9) ἡ δέ μεγαλυτέρα ψυχογνωμία της εποχής μας Γαβριέλα γράφει: "κατά την ἐπιστροφήν μου ἐκ Βυρβίχης ἐδιέβην εις μίαν Ἀγγλικήν ἡμερησίαν τῶ ἔξης σχόλιον ἐπί ἐκείνων τῶ όποια εἶπει: οἱ Γεωγράφοι τονίζουσι ὅτι ἡ ἑλευθερία της Εὐρώπης εἶναι πραγματικῶς κερσόνησος τοῦ Ἀσιατικοῦ Κερσόνησος ὕγκου. Τό πραγματικόν ὄριον μετὰ Εὐρώπης και ἑλλάς δέν εἶναι, οὔτε ὄροσειρά, οὔτε φυσικόν ὄνορον, ἀλλά σύστημα κλιστεων και ἰδεῶν τῶ οποίας ὀνομάζομεν αυτικόν πολιτισμόν - εις τόν ὀδοσιον κλίνακα τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ ὑπάρχουσι πολλά ἐπίπεδα. -
- α) ἡ ἑβραϊκή πίστις εις τόν Θεόν.
- β) ἡ Ἀριστιανικόν εὐαγγέλιον της συγγνώμης και της ἑναστάσεως
- γ) ἡ ἑλληνική ἀγάπη της ἀληθείας, τοῦ καλοῦ και της ἑλευθερίας.
- δ) ἡ Ρωμαϊκή ἀντίληψις τοῦ Θεοῦ. -

ἡ Εὐρώπη εἶναι Πνευματικῆ ἀντίληψις. "εν ὅμως οἱ ἄνθρωποι παύσουσι νά διατηροῦσιν τήν ἀντίληψιν αὐτήν εις τήν σκέψιν των, παύσουσι νά αἰσθάνωνται τήν ἑξέλιξιν της, εις τας καρδιάς των ἡθά ἀποθάνη". -

Τά αἰσθήματα αὐτά εἶναι τόσον ὠραία και ἡ ἑκφρασίς των τόσον λεπτόν δεῖγμα Ἀγγλικῆς μεθοδικότητος, ὥστε τῶ καθατέω ἐπισκοπιμάζων συγχρόνως αὐτά και πιστεύω ὅτι ἡ ἀντηχήσουσι εὐρύτατα και βαθύτατα και ὅτι εὐρουσι ἀγαποκρίσιον εις ἡμῶν γυναικῶν καρδίαν και μπορεῖ νά λεχθῆ ἄριστα: ἡ Εὐρώπη νά ἀνορθωθῆ. -

10) Ο βασιλεύς της Ιταλίας Βίκτωρ Εμμανουήλ τον Ιούλιον του 1903 εξημευτερεύθη εις τον αερολογόφον κινόλλα" η έκστρατεία της Ιταλίας εις Αιθιοπίαν εύρησε, είπα εις τον μουσολίνι, όγτως όλους τους Ιταλούς συμφώνους και ετοιμούς ήση. Η επέμβασις όμως εις την Ισπανίαν ήρχισε νά εξαπληθή τας έφεδρείας, για υποθέματά μας.-
 Ο πόλεμος όμως εις την Ελλάδα κατέρριψε τό Ηθικόν των πλέον οεδοκιμασμένων πονάων μας, όπως αυτών των Ακηνιστών.-

11) Ο Υπουργός των Εξωτερικών της Αμερικανικής Δημοκρατίας έλεγε την 7.8.47 : " Η παλαιά ιστορία της Ελλάδος, ιστορία άφοσίωσεων προς την ελευθερίαν και τά ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ ΙΔΕΩΣΗ, της παρέχουν τό οικαιώμα της συμπαιθείας και του ΕΛΘΕΛΙΣΜΟΥ του κόσμου.-

Πρό ήμερών ο βρετανός Ιστορικός ΤΟΥΙΝΤΗ Έγραφε:
 " Η Ελληνική ιστορία είναι κλειδί της παγκοσμίου ιστορίας".-

13) Ο Γάλλος καθηγητής ΠΑΡΕ ΠΕΡΕ λέγει: " αυτή την κληρονομία που είχε πάρει από τά τρέχοντα χέρια της Ρώμης τό ευζάντιον όχι μόνον την διετήρησε αλλά την μεγάλωσε και την παρέδωσε στα χέρια άλλων συνεχιστών και συνεχίζει..... αυτή την κληρονομία τό ευζάντιον την διεψύλαξεν άγωνιζόμενον επί έχθρας εχθρας εναντίον άδικών έξορμήσεων ΕΙΒΑΝΙ-ΙΣΑΙ-ΕΧΘΡΩΝ, τους οποίους απέκρουσε ή δκεμάκρυνε ή άκόμη κατέρθωσε νά άφοσιώση.-

Αέν πρέπει ποτέ νά λησιμονώμεν ότι στό ευζάντιο οφείλουμε τόμ πλουτισμόν του Χριστιανισμού και την παράτασιν του ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΑΤΟΣ.

14) Ο Γάλλος ΑΝΤΩΝ ΑΝΤΥ γράφει: " Όταν έμεϊς καταδικάσαμε σ' έξορία την Αμορφία, οι Έλληνες έπληραν πάντοτε τά όπλα για την Αμυνα της".

15) Ο Αιωνοκυντής του μεγάλου περιουσιακού ΧΑΛΓΙΣ ΝΤΕ ΣΥΝΤ Γάλλος ΑΝΤΙ ΠΙΛΑΛΑ γράφει:

" Η Ελλάδα πάντοτε πιστή στον έαυτό της, παρατείνει από γενεά σέ γενεά τας θρυλικάς άρετάς της, τό ΕΘΕΛΙΣΜΟ-ΨΑΡΟΣ-ΤΗΣ την θερμή λατρεία της στην Ελευθερία, και τό άούγκριτο αίσθημά της για την ποιότητα και την Αρμενία.

Όπως μία άλλη άρετή του είναι τό Εθίμα, που δίνει στην ανθρώπινη αξία αυτός ο καός, μικρός εις άρισμόν, Αλλά πάντα σέ ύφος των γεγονότων που ζητούν νά τον κατατοπίσουν.-

Αήμερα άκόμη ο καός των Ελλήνων είναι ο Έθιμος, την Ψραν που τό μεγάλο παιχνίδι της οικονομής της Ευρώπης και του κόσμου, έχει τόσο σκληρά έκλέξει την Ελλάδα ως τόπον πειραματισμού που δέν είχε προείδει ο κατών, και συνεχίζει,

και για αυτό οι ελεύθεροι άνθρωποι που ζητούν ν' άναπνεύσουν μέσα σ' αυτόν τον σκληρόν και ξεπεσμένον κίβνα, αποβλέπουν σ' αϊτή την Ισχυρή ΑΠΕΡΙΑ, που ένσαρκώνει ή ΕΛΛΑΔΑ οία αέσου των άλλε-παλλήλων καταρώσεων που υφίσταται.-

16) Ο Γάλλος Γκαμπριέλ ΑΝΤΙΝΑΙ γράφει: " Ό,τι ζητήσαμεν και ό,τι μας οίγει Η Ελλάδα είναι η εμπιστοσύνη μας στον άνθρωπο.

Όπως υπό την Ελλάδα μας έρχεται τό παράδειγμα που μας λέει πως από την Ψρα που ο άνθρωπος λυτρώνεται από τον φόβο, αρχίζει νά εχ άφογα"

Ας και τό Ελληνικόν παράδειγμα μας διδάσκει ότι είναι τρελαοί και άκέραιοι όσοι με την δυσπιστία στον άνθρωπο και με την περιφρόνησι του ανθρώπου, ζητούν πάντοτε νά ρέψουν την ανθρωπότητα στα ήλιον σκατήματα και τας καταστροφάς.-

Αλλά καθώς τό εκήρυξεν έσα και όλο χιλιάδες χρόνια ο Αλοχύλος "Αντι δέν αποφεύγουν την τρομερή τιμωρία των θεών..

16) Ο Γάλλος ποιητής γράφει: " Η αιώρηση κατέκτησε τόν ουρανό και τήν γή . και τώρα βρίσκεται στό κενόν που έδημιούργησεν μέ τό λογικό της . " Ητοι συμπληρώνει νίς κατακτήσεις πάνω στην έρημο.

Γιά ποότο ρίσκω ότι είναι άναιδές νά ισχυριζώμεθα σήμερα ότι είμεθα παιδιά της Ελλάδος, κτός αν δεχθώμε ότι είμεθα παιδιά μιας μητέρας που έχομε άπαρηνήσει.-

167 Ο λαός σου περί είνε τρύν πεθάνει:

" Διότι τήν έπαλήν μου" " Δεν μπορούμε μ' όλα ταύτα νά εφύσουμε άληθ- δόμησόμενοι, Γι' αυτό, ν' αγωνισθώμε διά τήν επάνοσο και τήν άνύκτησι της παληάς αρετής των Ελλήνων . Γι' αυτή τήν έξόριστη μορφή θά ξαναγίνω ο πόλεμος της ζωής ! βροντοφωνεί ο ποιητής ΓΑΛΛΟΣ.

Τά όσα μέχρι τής στιγμής εξέθεσα, κύριοι, μάς βροντοφωνούν ότι ή Ελλάς και Γ Α Ε Α και Η Η Β Υ Α Α είναι.-

Επομένως ούθείς διά τό θάρρος ήρώων, όπως διακηρύξαμεν εις τήν ανθρωπότητα τουτο, θά μάς προσάψη τήν κατηγορίαν του άρογονοπλήκτου και του φιλλέλληνοσ.-

Αιότι κατέχομεν και διατηρούμεν τόν πραγματικό πολιτισμόν : τόν Ε Λ Λ Η Ν Ι Κ Ο Ν , τήν συνισταμένην δηλαδή του Ελληνικού και πνευματικού πολιτισμού.

Τόν πολιτισμόν, ούτεν και άνώτερος είναι και αδιέφευκτος είναι τουτέστιν αιώνας.-

Ανεπτύχθησαν και ήγησαν και άλλοι πολιτισμοί πνευματικοί και Ελληνικοί, άλλ' έμαρβάνθησαν εντός ελαχίστου χρόνου και τούς παρέσειρον ο άνεμος των κοινωνικών αναστατώσεων και ήφανθίσαν οίότι μονομερείς ήσαν. Η Ιστορία γέμει παραδείγματων πολιτισμών, ούτινες μονομερώσ ανεπτύχθησαν και οίτινες ήσαν εις άφάνειαν ή κατεποντίσθησαν εις τό σκότος των διαρρυσίντων αίωνων.-

--- και έρωτώ:

ποῦ είναι , ο Αιγυπτίος, ο Αιολικός, ο Καλυδαϊκός και ο Συριακός πολιτισμός, τί απέγινεν ο Αιρουσικικός, ο Γαλατικός, ο Ρωμαϊκός και ο Λατινικός πολιτισμός.

Είνεσ των πεπολιτισμένων λαών ήρύσθησαν υπό τούτους μερικά ή καθολικά ήθικά διδάγματα, ώστε νά ή λάρωσιν τήν ανάγκην νά προσφύγωσι εις τόν Ελληνικό πολιτισμόν.

Αυτά ιδεαλιστικά πνεύματα ήθικά ή και ήθικά διδάγματα υπό τούτους ήντήθησαν, ούτως ή ανθρωπότησ ήθέλησε νά χρησιμοποιήσθ διά τήν ανάπτυξίν της.-

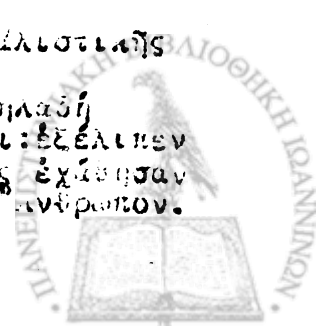
Είς φαντασ του κόσμου τά πανεπιστήμια καθιερώθη, νά οιδάσκωσι ή γλώσσα - ή Ελληνική, ένα εύχερέστερον έντρυφήσωσιν εις τόν πραγματικό πολιτισμόν οί λαοί της Γής τό ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ.-

Ούτος σήμερον εξακολουθεεί και θά εξακολουθήσθ νά θερμαίνω νά ζωογονή και νά αναπτύσθ τόν ανθρωπών, οίότι μόνον αύτός οόδει πνοήν και ωθησιν προς καλύτερον μέλλον.-

και ΕΤΕ: πάντοτε ή ΕΛΛΑΣ θά άντλήσθ δύναμιν έκ του ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Κή προμάζετε κύριοι υπό τήν επιγραφήν υπό τήν νδν Ελληνιστικής ανθρωπότητος του κάτωσ στοίχου του Όμήρου:-

"... ούσσοσ οι πέλιος σκοτεινός οέ πλοσι αι άγούσι". - δηλαδή η βασιλεύσεσ αίκιος και σκοτεινίσαν όλαι αισ έτραπόσ" ήτοι: εξέλιπεν ή αίκια του πνεύματος υπό τήν κυρίαρχον Ελληνικήσ επομένως έχάθησαν και εξαφανίσθησιν οσοι οι ήθικοί κόμοι που εξέφωσαν τόν ανθρωπών.

Τὰ πάντα κατέστρεψεν ἡ "Χαη".-

καὶ ἡμεῖς τῶρα λέγομεν ὄχι, τίποτε οὐκ ἐχάθη"

Διότι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες βαδίζοντες τὴν ἁγίαν ὁδὸν θά ἀνασηκώσωμεν τὸν δαίμονα εἰς τὴν ἀβύσσον τῆς ἀνθρωπότητος. καὶ εἰς τὸν ὄρθρον "Ἥλιον τοῦ πνεύματος θά ἀνεγείρωμεν καλλιπέραρον τέμενος. καὶ τὴν δάφνην αὐτοῦ ἀεισάλη θά καταστήσωμεν.-

καὶ εἰς τὴν ἐπιχθὴν τοῦ τὴν λαλαύσαν θά ἐπαναστρέψωμεν τὸν Ἕλληρικὸν πολιτισμόν, ἵνα ἀφύσως ρεύσῃ τὸ ἄλλο αὐτοῦ ὕδωρ εἰς ολόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα.-

τὴν δὲ Ἑλλάδα ἐτι μεγαλυτέραν καὶ ἐνδοξωτέραν θά καταστήσωμεν. καὶ οὐδέ μὲ τὸν ποιητὴν Ἑσέου ἄς ἐπαναλάβωμεν ὅ,τι αὐτὸς ὕψωσεν. σθη.

οἱ Ἀθηναῖοι ὑψίστοιτοι θ' ἀνεκύβουν.-
κάποτε σὲ μακρονοῖς καιροῦς
καὶ θά τὰς φωτίζῃ πάντοτε
ὅπως ἡ γῆσις τοῦς οὐρανοῦς
τὸ μεγαλεῖον τοῦ μαρελθόντος τωμ".

Αὐτὸν οὐκ ἐπιμένει τίποτε ἄλλο εἰς ἡμᾶς, παρὰ ἡνωμένοι καὶ ἀδελφομένοι, νά μελετήσωμεν τὸν Ἕλληρικὸν πολιτισμόν, νά τὸν ἐγκολποῦμεν καὶ βαδίζοντες ἐπὶ τῇ ἔχνη αὐτοῦ, ἄς ἐφύσωμεν κατὰ μέρος τοῦς ἕλλους τοῦς ξένους σημερινούς πολιτισμούς, ἄς ἐξελίξωμεν καὶ τὰ τελευταῖα ἔχνη τῆς στυγερωτέρας οὐραίας καὶ ἄς ἀποδώσωμεν εἰς ἅπασαν τὴν χώραν μας τὴν ἀλευθερίαν στήνοντες ἐπὶ τῆς μετώπης τοῦ μαρθενῶνος τὸ ἄμυρον αὐτῆς.-

καὶ εἶτα κλείνοντες μαθεῖά μὲ τὴν ~~καρδί~~ καρδίαν μας τὴν Ἑλλάδα νά νοιώσωμεν καὶ εἶδος μεγαλείου, κατὰ τὸν ποιητὴν.-

ἔλεος δὲ ἄς εὐχαριστήσωμεν τὸν θεόν, ὡς καὶ ὁ ἄρχατος κηλόςυφος, ~~καὶ~~ καλῆς, διότι ἐγεννήθημεν $\omega \alpha \omega \eta \eta \epsilon \omega$ καὶ ὄχι $\alpha \alpha \alpha \theta \iota$.-

Ζήτω ἡ ἀιώνια $\omega \alpha \alpha \alpha \omega$.

Δ. Διώνος
Σω/χης Βελισσώ

Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Γιουγκοσλαβίας

Ἰστορικὸν ἑισαγωγή

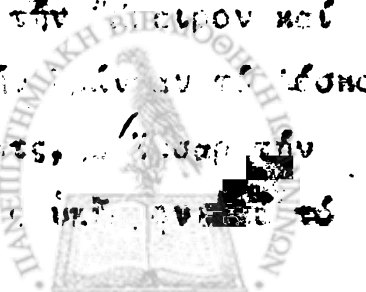
Ἡ Γιουγκοσλαβία εἶναι ἡ ἐκ τῆς ἐνός ἀπό τὰ φ' τῆς Βαλκανικῆς λερο-
σονήσου, ὅπου δι' ἑλληνικὸς πληθυσμὸν ~~πλάθει~~ ἐμπέσου βίας ἢ ψυχολογικῆς
πίστεως, εἴτε ἀφικουμένησαν, εἴτε ἐξηγητικῶσιν ἢ ἀπεριτρίστον. Με-
γάλος ὅμως ὄχιος αὐτῶν ἀρκεῖται ἀπόρη ἐπιτ' ἀναταλάσιν εἰς πλήρη κοινωνικὴν
ἀντίστασιν.

...

Εἰς τὴν ~~ἑξῆς~~ τῆς συνάξεως Γιουγκοσλαβίαν - τὰς μετὰ τοῦ 1912 οὐγγρι-
κῆς ἐπαρχίας - αἱ οὐγγρικαὶ στατιστικαὶ ἀναφέρουσι πολυαριθμὸν ἑλληνικὸς
κοινότητος, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἐγκατεστημέναι μετὰ μῆκος τῶν ποταπῶν κάβα
καὶ συνάξεως. Ἡ πρώτη πόλις ^{καὶ} τοῦ ἐπιπέχοντος ἦν ἡ Πάριος τῆς ἑσῆς εἶναι τὸ
Ζαϊρέν (Λεβαίνου). Ἐνταῦθα ὑπῆρχε ἑλληνικὸν σχολεῖον, ἐκκλησία καὶ νεκρο-
ταφεῖον, αἱ τῶν ὁσίων τῶν τελευταῖα ἐσώζοντο μέχρι τοῦ 1900. Ἰλλαι' ἐδ-
λεῖς ἦσαν τὸ ὄρι-μὸς (ἡ δὲ φυτεία) μετὰ ἑλλήνας, σχολεῖον καὶ ἐκκλη-
σίαν τὸ 1780. Ἡ προβίτσα τοῦ ἡμέρι μετὰ 300 (1705), τὸ κῆλοβιτσα (1770)
μετὰ 400 ^{καὶ} ἐκκλησία, τὸ κοβνοβαρ μετὰ 300 (τὸ 1780), τὸ ἴσικ μετὰ
300 τὸ 1765. πολυαριθμὸν ἑλληνικὴν οἰκισμένην ὑπῆρχον εἰς τὸν ἀρκεοβαρ
τὴν ἀρκεα (ὅπου καὶ σήμερον ὑπῆρχον) τὸ ἀλγρεβα, τὸ ἀπρόδ, τὸ ἴσικ
(πρὸς τὸ ἴσικ) τῆς Βουρζας καὶ ἀλλοχού.

Ἡ ἑλληνικὴ οἰκισμένη ἀπὸ τὴν αὐτικὴν ἀνατολίαν καὶ εἰς
ἀπὸ τὴν ἑσῆσαν καὶ τὴν κοσκόπολιν μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς τὸ 1769.
Εἰς ὅλας αὐτάς τὰς πόλεις εἶναι εθνολὸν ἢ διασπορῆς κοινὴ καὶ παλαιὰ
ἐκκλησιαστικὰ ἀνατολῆς ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ τῶν ἐσῆσαν μετὰ ἀρκετικὰ ἀνατολῆς.

Εἰς τὴν πρὸ τοῦ 1912 ἑσῆσαν τὴν κοινότητα νατικὴ τοῦ συνάξεως
ὑπῆρχον πολυαριθμὸν ἑλληνικὰ οἰκισμένη ἀνατολῆς ἀνατολῆς κατὰ τὸν ποταπὸν
κατὰ τὸν ποταπὸν καὶ τῆς ἀνατολῆς γραμμῆς τοῦ ἐνόμου τὸ ἀνατολῆς
καὶ τὸ ἀνατολῆς. Καὶ ἀπὸ αἱ ἑλληνικαὶ ἀνατολῆς ἀπὸ τὴν ἑσῆσαν καὶ
τὴν ἀνατολῆς ἀνατολῆς καὶ ἦσαν ἐγκατεστημέναι εἰς τὴν ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς
ἀνατολῆς, ἀνατολῆς, ἀνατολῆς, ἀνατολῆς, ἀνατολῆς, ἀνατολῆς, ἀνατολῆς
ἀνατολῆς καὶ τὸ ἀνατολῆς. Ἐνταῦθα μάλιστα ἑλληνικὰ ὑπῆρχον τὸ

νος. εις τὸ μοναστήρι ὑπῆρχεν γυμνάσιον, παρθενγωγεῖον, ^{2000 1830} αἰδασματεῖον
 20 δημοτικὴ σχολεῖα, κληῖρες ποσοκομεῖον (ὁ βαγγελιστὸς) γυμναστικοὶ κα
 ριανθρωπτικοὶ σὺλλογοί, ἰλαρμονικὴ, 3500 μαθηταὶ καὶ ἐξεδίδετο ἑλληνικὴ
 ἔφημερίς τὸ "ὄψ" μέχρι τοῦ 1913.

εις τὰ ἑνατοικία καὶ δυτικὰ πελάγη τοῦ μοναστηρίου ὑπῆρχον
 31 σχολεῖα με 3000 μαθητῆς, κατὰ τὸ πλεῖστον ἐνδοσυριῶτες ἐλαφογενεῖς
 Ἕλληνας.

εἰς τὰ βορρῶν ἀκτῶν ἦσαν αἱ συμπραγεῖς ἑλληνικαὶ κωμοπόλεις, Πεδόπολις
 Ἐδουροῦ, Μεγάρομον, με περιηλατικὰ κελύ, μοναστήρια, σχολασχεῖα καὶ
 ἄλλα σχολεῖα με 2000 μαθητῆς, **Εἰς τὸ Μεγάρομον ἑλληνικὸν σχολεῖον ἐλει-**
τοδότησε ἀπὸ τοῦ 1810. βορειότερον κείνται ἡ Πιλόπολις καὶ τὸ Γκόπεσι
 ἐπειδὴται κωμοπόλεις, με πληρῶς ἱστικὴ σχολεῖα ἀρρέων καὶ θιῶν
 1000 μαθητῆς καὶ ἐκκλησίας. εἰς βορρῶν τοῦ Γκόπεσι εἰς τὸ καλὸν-ισοῦρ
 εἰσέλκετο πλοῦσιον κατὰ τοῦ θρους Πινῶ. ἄκρη βορειότερον κείνται ἡ
 Μέσσα, τὸ Γιογερβέτσι με πληρῶς δημοτικὴ σχολεῖα, καὶ ἡ Πιλόπολις αἰ ποσο
 ποῖον ἐπισημῶς κειμένη πατρὶς τοῦ μεγάλου Γιογέρου τῆς ἐκδοῦσας
 ἀμειτος, με πλουσίαν ἑλληνικὴν κοινότητα, με τὰς ἀραῖας βυζαντινὰς ἐκκλη-
 σίας τοῦ Ἱγίου Κλήμεντος, Ἱεροῦ Ἰωάννου καὶ Ἰωάννου καὶ, τὴν ὁποῖαν
 ἔρκετον οἱ παρὰ τὸ κωμοποῖον τῆς Πιλόπολις κωμοποῖον στρατιώ-
 ται κατὰ τὸ 1940-1941.

Πλοῖον τῆς Ἰαχίλλος κατὰ τὸ ἀποῦγα, τὸ ἴδιον καὶ αἰτὸ καλὸν με
 ἑλληνικὴ σχολεῖα καὶ ἐκκλησίας, καὶ παρ' αὐτῆς ἡ Πιλομένηστα, εἰς τὸ
 1915 ἀπεκολλήθησαν ὄρατοι μυκηναῖκοι τάφοι.

ἑλληνικὴ σχολεῖα ὑπῆρχον καὶ εἰς τὸ Πιλομένη καὶ τὴν Πιλομένη. Πόλις
 εἰς τὴν περιχόσειαν ταύτην ἀνηκαὶ τὸ κροσσόμον με ἔδραν, μετὰ αἰτου
 ἡρεσπῶν καὶ Ἰαχίλλων, με 4 ἐκκλησίας, σχολασχεῖον ἀπὸ τοῦ 1834 καὶ δημοτι
 κὴν σχολεῖον ἀπὸ τοῦ 1773, παρθενγωγεῖον καὶ 3 νηριαγωγεῖα καὶ ἡ Πιλομένη
 (Πιλομένη) με δημοτικὸν σχολεῖον.

2. ΠΕΡΙΣΤΡΕΦΑ ΓΕΥΓΕΛΑΡΕ, Εἰς τὴν ΠΙΛΟΜΕΝΗ, ΟὐΤΡΑΤΙΣ

ἡ Πιλομένη (Γεουγελῆ) ἀνετάλει κέντρον 20 ἑλληνικῶν σχολῶν, εἰς
 Πιλομένη καὶ ἄλλα σχολεῖα. ἡ Πιλομένη αὐτῆς κατὰ τὴν ἰσοχόνητα ἡ οἰοῖ

είχε δημοτικόν σχολείον επί τῷ 1800...

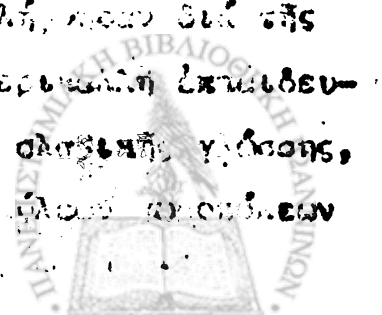
...από τριώνυτον, ἔδρα μητροπολίτου, μέ ημιγυμνάσιον 1300 μαθητῶν
οικοτροφείον καί ἄρτους βυζαντινοῦς ναοῦ. Ἡ περιφέρεια τριωνύτου
εἶχε 19 σχολεῖα 1300 μαθητῶν καί 25 διδασκάλους. Ὅταν τῷ 1913 ἡ τρι-
ωνύτου παρεχωρήθη εἰς τοὺς κληρικούς οἱ ἄλλοι πρὸς κλειστὴν ἔδραν
πῆρ εἰς τὰς οἰκίας τῶν καὶ εἰς τὴν ^{καθολικὴν} ἐκκλησίαν. *Ἄρθ. 1/118 ἑκκλ. ἐκκλ. Βιθυνίας*

...αὐτοῦ, ἔδρα μητροπολίτου καλιονίης, μέ περικαλλῆ ναόν, φιλαρμονικὴν
καί 600 μαθητῶν. Καὶ αὐτὴν ἐπιγῆ ἑλληνικῆ καὶ ἔσται τῷ καλόντορον καί
αὐτὴ μέ σχολεῖα καί διδασκάλους.

Ἡ κάτοικος τῶν περιφερειῶν εἰδομένης, τριωνύτου καί αὐτοῦ, ἔδραν
ἐκείνου ἐνεργῶν ἔσται ὄχι μόνον εἰς τὸν μακεδονικὸν ἔθνον, ἀλλὰ καί εἰς
τὸν πόλεμον τοῦ 1997 ἐκ ἐκείνου. Ἡ ἐκδομὸς τουρκικῆς κατασκευῆ τοῦ
1922 ἐνέγραψε εἰς τὴν τευτελήν 17,726 Ἕλληνας καί οὐδένα ἄλλο, τριωνύ-
του 1953 Ἕλληνας καί οὐδένα ἄλλο καί αὐτοῦ 866 Ἕλληνας καί οὐ-
δένα ἄλλο.

Ἡ κάτοικος τῶν βερρῶν εἶναι τῷ ἐκείνου (καλιονίης) ἔδραν ἐκείνου ἐπιγῆ
ἑλληνικῆ κοινότης μέ ημιγυμνάσιον καί ἔδραν μητροπολίτου καλιονίης, τῷ
ἐκείνου μέ δύο ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν, ημιγυμνάσιον, φιλαρμονικὴν καί
φιλαρμονικὴν καί ἔδραν ἑλληνικῶν μητροπολίτου μέχρι τοῦ 1910, εἰς τὴν
ἐκείνου τοῦ κασινοπέδου, μέ ἐκείνου καί ἑλληνικὸν σχολεῖον καί ἐκείνου
αὐτὸν καί τέλος ἡ ἐκείνου καί ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν καί ἐκείνου
ἐνεργῶντα ἀπὸ τὴν κασινοπέδου. Ἡ τὴν περιτοχὴν αὐτὴν εἰσβακου-
ται ἡ βυζαντινὴ ἐκκλησία μέ ἑκείνου τοιχογραφίας τοῦ ἐκείνου, καὶ τῷ
ἐκείνου καί ἑκείνου βυζαντινὴ ἐκκλησία τῷ ἐκείνου εἰς τὸν
ἐκείνου τοῦ ἐκείνου, ἐκείνου ἐκείνου μέχρι τῶν ἐκείνου εἰς ἑλ-
ληνικῶν ἐκκλησιῶν.

Ἡ ἐκείνου εἰς βυζαντινῶν καί ἐκείνου ἐκκλησιῶν καὶ ἐκείνου εἰς τῶν
ἐκείνου τῷ σερβικῶν καὶ ἐκείνου ἐκείνου μετὰ τῷ 1913, τῷ περικαλλῆ ἐκείνου
ἐκείνου ἐκείνου ἢ χρησιμοποιοῦνται πρὸς διδασκαλῶν ἑκείνου γῆρας,
ἢ ἐκείνου ἐκείνου τῷ ἐκείνου τῶν ἑκείνου ἐκείνου ἐκείνου

μαρλών και κοινοτήτων κατασχέση και έδωκεύθη από τους σερβικούς εόρους πολιτικούς και κληρον. Έτσι η λειτουργία εις την ελληνικήν γλώσσαν άιενόση από τώ 1913 και η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσης έπιγορεύθη άπό τώ και εις την κατ'όικον διδασκαλίαν. //

Έπαι μετά την αυτηνίαν και έλευσής εις σερβικήν έδωκε εις τήν εσσαλονίκην έπιτροπή, η έδωκε εις σερβικήν σχολήν, οι εόροι έστεισαν έμεις να τώ έδωκε και έπιτροπή η λειτουργία του, μέχρι σήμερον δια εις λειτουργία εις ελληνικήν σχολήν και έδωκε και εις ελληνικήν με λειτουργία εις τώ καλλιγράφων εις τώ παρεναρλήθησαν άνωέρβλητα προο κώματα από όλους τους πολιτικούς κώλους τώ καλλιγράφων. Έκ τών εόρων τώ ελληνικών και εόρουντα εις την κερβικήν ανεόουίαν έδωκε και τώ εόροι έδωκε, τώτοι έδωκε εις την κερβικήν τώ έδωκε οι κερβικοί έδωκε και τώ εόροι έδωκε και τώ κατέλαρον εότην και πολλοί έδωκε εις την έδωκε. Έτσι είναι η τώκα τώ ελληνικών εις τώ καλλιγράφων αιόρα και 270.000.

ΔΑΙ σκοποῦσαι ἵνα εἰς τὰς σελίδας τῶν περιλήψεων συνεργασίας καὶ μελέτας πρωτοτύπων ἐπὶ τῶν θεμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τοῦτον τῶν ἐν γένει ἐπιστημῶν ἀπὸ τῆς ἐμφανισέως των μέχρι σήμερον. Οὐ μόνον δὲ θέλουσιν ὑπὸ τὰ νεώτερα πορίσματα τῆς ἐπιστήμης ἐρευνηθῆ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα (Ἱστορία, φιλοσοφία, τέχνη, φυσικαὶ ἐπιστῆμαι, ἰατρικὴ κλπ.) ἀλλὰ καὶ θέλουσι ἐρευνηθῆ καὶ συσχετισθῆ προσέτι αἱ ἐποχὰὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ οἱ κυριώτεροι ιστορικοὶ σταθμοὶ του, ὅπως ἐπίσης αἱ συνθήκαι καὶ τὰ αἵτια τῆς ἰκμῆς καὶ παρακμῆς αὐτοῦ καθὼς καὶ αἱ ἐπιδράσεις του ἐπὶ τῶν διαφόρων λαῶν μεθ' ὧν ἤλθεν εἰς ἐπαφὴν, ἢ θέσει αὐτοῦ πρὸς τὸν Χριστιανισμόν, ἢ ἐπὶ τούτου ἐπίδρασις τῆς φιλοσοφίας του καὶ ἡ συμβολὴ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὴν διάδοσιν καὶ τὴν ἐπικράτησίν του.

Αἱ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙ τείνουσαι διὰ τοῦ τρόπου τούτου εἰς τὴν διερεύνησιν τοῦ ὅλου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ δὲν προτίθενται εἰς τὴν ἀνάστασιν τούτου ἀλλὰ εἰς τὴν σαφῆ κατανόησιν τῶν ἀρχῶν καὶ αἰτίων αὐτῶν ἐθεμελίωσαν τὸ ἀπαρασάλευτον οἰκοδόμημά του, τῶν αἰτίων ἃ ἐπέδρασαν ἐπὶ τὴν παρακμὴν του καὶ ἐν τῇ ἐκτιμήσει τούτων, εἰς τὴν δημιουργικὴν θεμελίωσιν τῆς συγχρόνου πνευματικῆς ζωῆς ἐξ ἧς δύνανται νὰ ἀπορρέουσιν θεσμοὶ κοινωνικοὶ καὶ πολιτικοὶ ἱγιεῖς, ἀνάλογοι καὶ σύγχερονοι πρὸς τὴν φυσικῶς συντελουμένην ἐξέλιξιν τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ.

ΝΕΑΡΧΟΣ Δ. ΜΑΡΤΑΚΟΣ

Ὅμοι ἐν εὐνοίᾳ γὰρ ὁργανωσὼν
καὶ τῶν τῆς ἀγνοήσεως τῶν ἐν τῷ
πέρασ. ἡμῶν ὅφραρον θύου με τῶν
τῶν τῶν ἡμῶν ἐπὶ εὐνοίᾳ, ἀφοῦ σιηλεξε
ἡ μάλλον ἐπισημῶσα καὶ ἐπὶ τῶν
τῶν τῶν ἀποκρίσειν διαφωτιστικῶν ἀδελφῶν.
ἦσα. ἡμῶν ἐπιστοφῶν = μελέτη

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙ

ΓΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ - ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ - ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΕΑΡΧΟΣ Δ. ΜΑΡΤΑΚΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ

σιν οἱ Ἕλληνες καί, ὡς φυσικοὶ φορεῖς τοῦ πνεύματος καὶ χαρᾶ-
κτῆρος τῶν ἀρχαίων δημιουργῶν, ἐν τῇ μελέτῃ καὶ τῇ βαθεῖα κα-
τανόσει τούτων εἰς πάσας τὰς πνευματικὰς ἐκδηλώσεις προσαρ-
μόσωσι καὶ ἀφομοιώσωσιν εἰς τὴν δημιουργημένην ἐξελικτικῶς
κοινωνικὴν καὶ πνευματικὴν κατάστασιν τὰς ὑγιεῖς παραδόσεις
ταύτας τῆς προγονικῆς κληρονομίας, καὶ λάτρεις συνειδητοὶ τοῦ
τελείου τείνουσιν πρὸς αὐτό.

Ἡ γνῶσις τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων διὰ τοὺς συγχρόνους
Ἕλληνας οὐδὲν σχεδὸν πλεόν περιέχει ἢ τὴν διὰ τοῦ κειμένου,
τούτων γνῶσιν τῶν γραμματικῶν κανόνων καὶ τοῦ συντακτικοῦ,
εἰς ᾧ καὶ μόνον κατατρέβονται αἱ πνευματικαὶ δυνάμεις τῶν Ἑλ-
ληνοπαίδων. Τὰ ὑψηλὰ ἠθικὰ διδάγματα καὶ αἱ ἐπιστημονικαὶ καὶ
φιλοσοφικαὶ ἀλήθειαι εἰς πάσας τὰς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς, δὲν ἀπο-
τελοῦν ἀντικείμενον ἐρεῦνης καὶ κατανοήσεως, ὥστε διὰ τῆς πλή-
ρους γνώσεως τούτων νὰ τεθῶσι τὰ βάρηα τῆς πνευματικῆς καὶ
ψυχικῆς διαμορφώσεως καὶ ἀναμορφώσεως τῶν ἀτόμων καθιστα-
μένον οὕτω ἱκανῶν καὶ ἑαυτοὺς νὰ προσφέρωσι διὰ τὸ γενικὸν
καλὸν καὶ τοὺς θεσμοὺς καὶ τὰ ἰδεώδη τῆς οἰκογενείας, τῆς πα-
τρίδος καὶ κοινωνίας ὡς συνόλου νὰ διασφαλίζωσιν, ἔναντι ροπῶν
καὶ τάσεων ὑλιστικῆς μορφῆς καὶ καταστροφικῶν ἐπιδράσεων ἐκ-
μεινομένων ὑπὸ πολλοπλῶν καὶ ποικίλων συμπεφορῶν καὶ κα-
τευθύνσεων.

Καὶ ἂν μὴ τοῦτο ἐν πληρότητι δὲν ἤθελεν ἐπιτευχθῆ ταχέως,
διὰ τῆς μελέτης καὶ γνώσεως θὰ ὤξυνετο ἡ διάνοια καὶ θὰ κα-
τηυθύνετο πρὸς τὰ ἀνώτερα ἐκεῖνα ἰδεώδη, δι' ὧν ἤκμασαν ποτὲ
οἱ σπουδάσαντες καὶ κατανοήσαντες ταῦτα, ὡς ἀκμάζουσι καὶ σῆ-
μερον οἱ τὴν βάσιν ταύτην τῆς παιδαγωγῆσεως ἀκολουθήσαν-
τες καὶ ἐνστερνισθέντες τὴν προγονικὴν ἡμῶν κληρονομίαν καὶ
ὑπὸ τὴν ζωογόγον δύναμιν καὶ γνῶσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτι-
σμοῦ διαμορφώσαντες τὸν ἴδιον αὐτῶν πολιτισμὸν νεώτεροι Εὐ-
ρωπαϊκοὶ λαοί.

Οὐδέτερον τούτων ὅμως ἠκολουθήθη. Καὶ ὅσον εἶναι ἀλη-
θὲς ὅτι αἱ Κοσμογονικαὶ θεωρίαι τοῦ Θαλοῦ, τοῦ Ἡρακλείτου,
τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Ἀριστοτέλους ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῶν
νεωτέρων φιλοσοφικῶν συστημάτων ὡς καὶ τὸ περιεχόμενον
αὐτῶν, τῆς Ἱατρικῆς ἐπιστήμης αἱ τοῦ Ἱπποκράτους καὶ Γαληνοῦ,
τῆς Παιδαγωγικῆς αἱ τοῦ Σωκράτους καὶ Πλάτωνος, τῆς Ἱστο-

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Οἱ βωμοὶ καὶ αἱ ἐστίαὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ βίου καὶ πνεύματος,
ἐκ τῶν ὁποίων ἐπήγαγεν, ἠνδρώθη, ἐλάμπρυνε καὶ καθοδηγεῖ
καὶ σήμερον σύμπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ὁ Ἑλληνικὸς
Πολιτισμὸς, φαίνεται ὅτι δι' ἡμᾶς τοὺς οἰκίτορας τῆς κλασικῆς
αὐτῆς χώρας κατέπεσαν καὶ ἐσβέσθησαν. Πέριξ τούτων οἱ Ἕλλη-
νες, ἐκμεταλλεούμενοι καὶ χρησιμοποιοῦντες τὰ πλούσια τῆς ἰδιο-
συστασίας τῆς φυλῆς προνόμια καὶ τῆς ἰδιομορφίας τοῦ κλίματος
τὰς εὐεργετικὰς ἐπιδράσεις, ἐδημιούργησαν πρὸς γιλιάδων ἐτῶν
τὸν θρησκευτικόν, πολιτικὸν καὶ ἰδιωτικὸν αὐτῶν βίον πρωτοτύ-
πως, καὶ ἐν τῇ ἀνεκλίξει τῶν συστηματοποιηθεισῶν ἀρχῶν καὶ συ-
στημάτων των, καθοδηγούμενοι ὑπὸ ὑγιεινῶν ἀρχῶν καὶ δυ-
νάμεων, πρόδρομοι ὑπὸ τῆς Θεῆς Προνοίας τῆς Χριστιανικῆς
φιλοσοφίας καὶ ἠθικῆς, δλοκλήρωσαν ἐν παντὶ τὸ Ἑλληνικὸν
πνεῦμα, τὸν Ἑλληνικὸν Πολιτισμὸν ταύτσημον τῆς ἀληθοῦς,
τῆς ἠθικῆς παιδαγωγῆσεως καὶ τελειώσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐν
τῇ ἐκδηλώσει τῶν ψυχικῶν ἀρετῶν αὐτοῦ, δῶδα ἄσβεστον τῆς
πνευματικῆς τοῦ κόσμου διδασκαλίας καὶ κατακτήσεως.

Οὕτω διεμορφώθη ὁ Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς εἰς διαφορῶς
φράσεις ἀνταποκρινομένας εἰς τοὺς σταθμοὺς τῆς ἀναπτύξεώς του
διὰ τὰ ἀνδροδωτῆ πλήρωσ εἰς τὸν Ε' πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα καὶ νὰ
καταγγάζῃ μέχρι καὶ σήμερον μὲ τὴν ἴδιαν καὶ αἰωνίαν διδακτι-
κὴν λαμπρότητα του τὸν κόσμον, βάρηρον καὶ πρόναος τοῦ Χρι-

πιανικού μεγαλοφυγήματος και σύμφυτος τῶν ἠθικῶν τούτου διασκαλιῶν. Πηγή δὲ ἀκένωτος πάσης γνώσεως, σοφίας και ἐπιτήμης.

Και διὰ τῶν διασωθέντων συγγραμμάτων τοῦ Πολιτισμοῦ τούτου ὡς ὀλοκληρωμένου συστήματος ἐπιστημῶν και γνώσεων, αἱ ἐπιστήμαι και σήμερον κατευθύνονται και δημιουργοῦσι **ΤΟΥΣ ΚΑΤ' ΕΠΙΦΑΣΙΝ ΝΕΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥΣ** προσεμφερόζοντες τὰ τῶν ἀρχαίων δόγματα εἰς τὰς σημερινάς, και ἐν σχέσει και ἀναλογία πρὸς τὴν σημερινὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ κατὰ τὰς κατὰ τόπους παραλλαγὰς και ἰδιοσυκτασίας, πνευματικὰς τάσεις.

Κατὰ ταῦτα ὁ Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς δὲν ἀποτελεῖ και σήμερον νεκρὸν ἰδεολογικὸν σύστημα και θεωρίαν δι' ὅσους ἐγκύπτουν εἰς τὴν μελέτην αὐτοῦ ἀλλ' ἀγγραστάως και ἀφθάρτως συκεντρώνει πᾶσαν ἀληθινὴν σοφίαν και παιδείαν διδάσκων και κατευθύνων τὸν κόσμον εἰς τὴν γνώσιν και τὴν ἀλήθειαν, φορεὺς δέ, συμπαραστατής, πρόδρομος και σύνδρομος τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῆς θείας Προνοίας.

Ἐν τῇ ἀκμῇ του ἀτεκάλυψε τὸ τέλειον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως και ωφимάσας πλήρως διὰ τῶν ριζῶν τοῦ βαθυτάτου συμβολισμοῦ τῶν Ὀρφικῶν, Δελφικῶν και Ἑλεουσινίων Μυστηρίων ἤνεθισε και ἤνοιξε τὴν λεωφόρον τῶν ἀνθρωπίνων περρωμένων μετὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ και **δτενίζων πρὸς τὴν ἀλήθειαν κατηύγασε τὸ λυκαυγὲς τοῦ Χριστιανισμοῦ** ἐν τῇ θείᾳ ἀποκαλύψει. Και δορυφόρος ἤλιος τοῦ ἡλίου τούτου συνεχίζει τὸν δρόμον του φωτίζων και σήμερον μετὰ τὴν αὐτὴν ἔντασιν και τὸ αὐτὸ κύρος τὸ «ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ» τῆς Δελφικῆς προμειτωπίδος.

Τί ἂν ἐξέλιπον οἱ ἱεροφάνται, οἱ σοφοὶ και οἱ πιστοὶ του; Τί ἂν παρήκμασεν οὗτος ἐν τῇ διαταράξει τῆς ἰσορροπίας τοῦ Ἰωνικοῦ και τοῦ Δωρικοῦ πνεύματος διὰ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου; Ἀπέδωκε τὸ τέλειον και εἰς τὴν μυστηριώδη ἱστορικὴν ἀνακύκλωσιν διὰ τῆς γενέσεως και τῆς φύθορᾶς, τῆς ἀκμῆς και παρακμῆς ἐσβέσθη σπείρων τὰ γόνιμα σπέρματὰ του τῆς σοφίας και τῆς γλώσσης εἰς τὴν Ἀσίαν μετὰ τῶν Μακεδονικῶν φαλάγγων, ἵνα ἐν συνεχείᾳ ἀποτελέσει τὸ μέσον τῆς ἐπιβολῆς και κατονήσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ, λάμπων ἤλιος τοῦ τελείου καλοῦ, τῆς ἀρετῆς και πάσης σοφίας εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον.

Και αἰετὸς τῆς ὑψηλοτάτης κορυφῆς τῆς διανοήσεως. τοῦ

πνεύματος και τῆς σοφίας εἰς τὰς διαφόρους μετὰ ταῦτα γεωγραφικὰς, πολιτικὰς ἢ Ἑθνικὰς μεταβολὰς και ἀλλοιώσεις τῶν Λαῶν συνεχίσει τὴν πορείαν του και τὴν ἀποστολήν του εἰς Χριστιανικὰ πλέον ἐδάφη και πλήθη ὑπὲρ τοῦ ἀνθρωπίνου ἰδεώδους τῆς τελειότητος και ὑπερίπταται τῶν ἀνθρωπίνων περρωμένων ἀφθαρτος και ἀκμάζων διὰ τοὺς δυναμένους και ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐμβαθύνωσιν εἰς τὸν προορισμὸν, τὸν συμβολισμὸν και τὴν ἀποστολήν του.

Ὁ Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς ἐν τῇ ἀκμῇ του, προστοιμάζων τὸν κόσμον εἰς τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐκρήμνισε τοὺς ναοὺς τῆς ἀρχαίας θερηκείας και κατέρριψε τὸς ἀνθρωποφυεῖς κε ἀνθρωποπαθεῖς θεοὺς τῆς, ὀξύνων δὲ τὴν διάνοιαν τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς φιλοσοφίας του κατέστησε τούτους ἱκανοὺς εἰς τὴν κατανόησιν τῆς ὑψηλῆς φιλοσοφίας τοῦ Χριστιανισμοῦ. Και ἐν τῇ πληρώσει τοῦ χρόνου διὰ τῶν Μακεδονικῶν φαλάγγων και τῶν ρωμαϊκῶν λεγεῶνων οὐ μόνον διέδωσε τὴν νέαν θερηκείαν ἀλλ και κατέστησεν αὐτὴν προσιτὴν εἰς τὴν διάνοιαν και ἤνθρωσε και ἤνδρώθη μετ' αὐτῆς και ἐφώτισε τὸν κόσμον διὰ τοῦ πνεύματος, τῆς ἀρετῆς και τῆς ἐν γένει ἠθικῆς ἐξημερώσεως, ὥστε ὡς δίδυμοι στύλοι ὁ Ἑλληνισμὸς και Χριστιανισμὸς ὑποβαστάζουσι τὸ ἀφθαρτον ἀέτωμα τοῦ ναοῦ τῆς ἠθικῆς τελειότητος τοῦ ἀνθρώπου καθοδηγοῦντες τὸν νοῦν και τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς τὰς ἐκεῖ τῆς θείας ἀποκαλύψεως ἀληθείας. Και εἰς τὸν ναὸν τούτον στεγάζεται ὁ ἐμφανιζόμενος σήμερον Ἑυρωπαικὸς πολιτισμὸς, ὅστις οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ «Ἑλληνικὸς τρόπος τοῦ νοεῖν, λέγειν και πράττειν».

Μετὰ τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν ἢ ἀνέλιξις τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος σταματᾷ και μετὰ τὰ ἐκεῖ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἠθικὰ, φιλοσοφικὰ, παιδαγωγικὰ και ἐπιστημονικὰ διδάγματα και ἀληθείας αἱ ἐπιστήμαι και αἱ πνευματικαὶ τάσεις προσεμφερόζονται και ἐξελίσσονται περὶ αὐτὰ, σημειοῦσαι πρὸδον ὅπου ταῦτα καθίστανται κτῆμα τῶν πολλῶν, ὅπου ἐρευνῶνται, ὅπου κατανοοῦνται.

* *

Δυστυχῶς ὅμως διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως και ἐντεῦθεν οὐδεμία σχεδὸν προσπάθεια κατεβλήθη ἵνα διὰ τῆς γνώσεως και τῶν ναμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας ἐμποτισθῶ-

Δέν διαφεύγεθ τὴν ἀντίληψιν οὐδενός ὅτι σήμερον ὁ Ἑλληνισμὸς διέρχεται μίαν ἀπὸ τὰς πλέον κρισίμους στιγμὰς τῆς ἱστορίας του, καθ' ὅτι πρόκειται δι' αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν του.

Ἐἶναι ἀληθές ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ διήλθεν πολλὰκις διὰ μέσου ἰσχυρῶν ἀντιθέσεων καὶ συγκρούσεων, ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς της εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου μέχρι σήμερον. Καὶ ὅπως εἶχε τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς νὰ ἀνθέξη εἰς ὅλας τὰς ~~ἀπειροφότους~~ τῆς μακρᾶς ἱστορίας της διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ἔχομεν ἀκράδαντον τὴν πεποίθησιν, ὅτι καὶ σήμερον δέν θὰ καμφθῆ εἰς τὴν δύσκολον αὐτὴν περίοδον τῆς ζωῆς της, ἀλλὰ θὰ ἐξέλθῃ καὶ πάλιν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν νικητρία, διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸν μέγαν προορισμόν της. Ἡ πεποίθησίς μας ὅμως αὕτη ὅτι θὰ διέλθωμεν σῶοι καὶ ἀβλαβεῖς ἀπὸ τὸ δημιουργηθέν μεταπολεμικὸν χάος, πρέπει νὰ μᾶς χαλυβδώσῃ ἀκόμη περυσότερον καὶ νὰ μᾶς ἐμπνεύσῃ ὅπως καταβάλωμεν κάθε προσπάθειαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

ἀπειροφότους περιοιάσει

αὐτῶν ἔργου. Ἀλλὰ δέν ἄρκει μόνον τοῦτο διότι

Τὰ μεγάλα καὶ παντοειδῆ προβλήματα τὰ ὅποια ἀπασχολοῦσθ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος σήμερον, δέν εἶναι μόνον ἡ οἰκονομικὴ ἀνασυγκρότησις καὶ αἱ πρὸς αὐτὴν συναφεῖς ὑλικαὶ ἐπανορθώσεις τῶν καταστροφῶν τοῦ πολέμου. Τὸ χάος μέσα εἰς τὸ ὅποϊον παλαίει σήμερον ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ εἶναι πρωτοφανές, δι' αὐτὸ χρειάζεται καὶ μία πρωτοφανὴς ἐργασία, ἡ ὁποία ὡς βάσιν θὰ ἔχῃ τὴν πνευματικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς φυλῆς μας. Ἐργασία ἡ ὁποία πρέπει νὰ στηρίζηται εἰς τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμόν καὶ μόνον. Καὶ πρὸς τοῦτο θεθεροῦμεν ἀπαραίτητον τὴν γνώσιν τῆς ἀξίως τῶν προγονικῶν ἀρετῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ

πρέπει συγχρονως να γνωρίζωμε και τα ελαττώματα μας, τας άτελείας ^{αυ.} τας σφάλματα μας και τας έλλείψεις μας, καθ' όστι ^{τα ιδανικά του} ~~αί~~ συνέπειαι τής άγνοίας μας αυτής, ήρχισαν ήδη να γίνωνται αβήθηται διά τής άνατροπής του κοινωνικού μας οργανισμού. Καί πρέπει τόν κίνδυνον αυτόν να τόν προλάβωμεν, να τόν έκμηδενίσωμεν.

Αυτός είναι όσκοπός, έν γενικαίς γραμμαίς, τής έκδόσεως του περιοδικού μας ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑ και διά να γόννέπιτθώμεν θά καταβάλωμεν κάθε προσπάθειαν, θά διαθέσωμεν όλας μας τας πνευματικάς, ψυχικάς και υλικάς δυνάμεις, έπι κουρούμενοι από είδικούς συνεργάτας. Καί θέλωμεν τό ιδανικόν μας αυτό να καταστή ιδανικόν παντός Έλληνοσ, πονούντος τόν τόπον του και έχοντος τόν πόθον να καταστή άντάξιλο άπόγονοσ τών ένδόξων προγόνων του. Διότι είναι κριμα, ήμείς οί σημερινοί Έλληνες να μή δυναμέθα να άνατενίσωμεν τήν άκτιμολογίαν του προγονικού πολιτισμού ^{να} ~~να~~ καλύπτωμεν τό πρόσθεπον έξ έντροπής, είς πᾶσαν άντιπαραβολήν του παρελθόντος προς τό παρόν. Ιδού τί λέγει ό Γάλλοσ συγγραφεύς *W. Scherer* είς τό έργον εύτου Η ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ. "Ο άρχαίος Έλλην είναι άδελφός ήμῶν τών νεωτέρων ανθρώπων άλλ' άδελφός εύτυχέστεροσ και φωτινότεροσ. ~~Ανετίστατέ~~ ~~αε~~ προς με, φαίνεται ότι μάσ λέγει, λαοί τής νυκτός και του όνειρου βάρβαροι πλουτισθέντεσ διά τών λαφύρων του ίδιικού μου πολιτισμού. Είσατε μόνον σκιαί. Καί έγώ έγεννήθην και έγώ έπαθον, αλλά μόνοσ έγώ ~~έζησα~~ έζησα βίον άληθινόν, διότι μόνοσ έγώ ~~ένίκησα~~ ένίκησα διά του κάλλουσ είς τόν άγώνα του βίου."

μεντόν έαυτόν μας ώσ Έλληνες είναι μόνον ή

Η άδελός ή όποιία θά μάσ ήδηγήση να έπανεύρω...

Ελληνικαί Λαουδλί
21.6

Κατά τήν μακραίωνα δουλείαν τό Ελληνικόν ~~Ε~~
~~Ε~~ Γένος έσώθη διά τών Ελληνικών γραμμάτων
Ο Ελληνικός πολιτισμός καί τά Ελληνικά γραμ-
ματα, είναι δύναμις ζωογόνος ανακαινίζουσα
τόν άνθρωπον καί έξυψούσα πρός πά αίθέρια ύ-
ψη, πρός τό ακρότατον όν, πρός τήν υπερέτατην
αλήθειαν. Είναι φώς καί ζωή, είναι πράγματι
εύλογία θεοῦ. Δι' αὐτῶν ανεγεννήθη καί διεμορ-
φώθη ή οίκουμένη ολόκληρος. Ο Ελληνικός Πολι-
τισμός θεωρεῖται ^{ἰσὺ τῆς ἑσπέρου ης σημερον} καί ~~σήμερον~~ καί πάντοτε τό
ὑψιστον τέρμα πρός τό ὅποῖον τείνει ὁ ἄνθρω-
πος.

Τῷ 1821 οἱ Ἕλληνες ἐπανεστάτησάν κατά τοῦ
Τουρκικοῦ ζυγοῦ. Τώρα είναι ή σειρά μας νά
ἐπαναστατήσωμεν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ὑπέρ τῶν Ελ-
ληνικῶν γραμμάτων καί κατά τῶν ^{συνεπειῶν} ξενικῶν ~~ζυ-~~
~~γοῦ~~, ^{ἵνα} ὅστις ἔχει ἐπιφέρει τόν ἐπιστημονικόν
μαρασμόν, διά νά μή εἴπωμεν τήν ἐπιστημονική
ἀπονέκρωσιν. Είναι καιρός νά ἐγερθῶμεν καί
νά ἀνανήψωμεν ἀπό τόν μακροχρόνιον πνευματε-
κόν ὕπνον μας.

Κινούμεθα, βοῶμεν διά τās Ἐθνικās διεκδική-
σεις μας μόνον κατά τήν τελευταίαν στιγμήν
καί ὅταν ἐμφανίζεται ὁ κίνδυνος ἐκάστοτε,
τήν 12ῃ δηλα δὴ ὤραν, ὡς αἱ μωραὶ παρθέναι,
ἐν ἧ οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι οἱ γνωρίζοντες
τί ἐπιζητοῦν καί τί ἐπιδιώκουν, ἐργάζονται
συνεχῶς, ἀδιακόπως καί ἀνεנדότως προπαρα-
σκευάζουσες τό μέλλον καί προλαμβάνοντες
ἐγκαίρως τοὺς κινδύνους. Ποῦ εἶναι αἱ σοβα-
ραὶ ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι τῶν εἰδικῶν ἐ-
πί τῆς Μακεδονίας, Θράκης καί Ἠπείρου, πότε
καί πῶς ἡσχολήθησαν μέ τά φλέγοντα αὐτά ζῆ

ἰσορροπικῆς, ἐπιδράσει

τὴν ἀληθῆ τὴν ἐπιστημονικὴν ἱστορίαν τῶν ;
τῆματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ; ἔχει κανεὶς γράψει

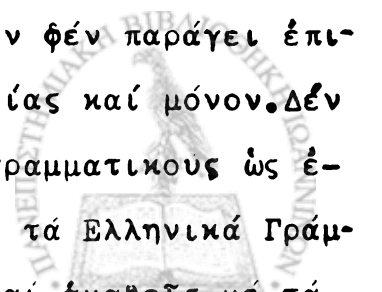
Πῶς ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν νὰ μάθουν οἱ φίλοι
 μας, οἱ ξένοι τὰ Ἐθνικά μας δίκαια ἐπὶ τῶν
 τμημάτων αὐτῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος ; Ἄς μ
 μὴ αὐταπατώμεθα. Χρειάζεται ἐργασία σοβαρὰ
 ἐπιστημονικὴ μακρὰ καὶ ἐπίπονος ^{ὡσὺν τὰ συνήθη} τὸν ἔργ
 πον αὐτόν τῆς ἐργασίας. Διότι μόνον ἡ ἐπιστη
 μονικὴ εἰλικρίνεια ἀγνοεῖ τὰ συνετὰ ψεύδη,
 ὡς λέγει ὁ Ρενάν.

ἡ ἐπιμερὲς

Συγχρόνως ὅμως πρέπει νὰ μάθωμεν νὰ ἀτενίζω
 μεν τὴν ἀλήθειαν κατὰ πρόσωπον, ἔστω καὶ ἂν
 ἐνίοτε μᾶς ποτίζει πικρίας, διὰ νὰ δυνάμεθα
 εὐκολύτερον νὰ διορθώνωμεν τὰ σφάλματα μας,
 καὶ νὰ βελτιώνωμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας

Ὁς Ἑλληνικὸς Πολιτισμὸς, κατὰ τοὺς χρόνους
 τῆς δουλείας, κυριαρχεῖ εἰς ὅλας τὰς ἐκφάν-
 σεις τοῦ βίου τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, ὡς ἀπο-
 δεικνύεται ἐκ τῆς προσεκτικῆς μελέτης τῆς
 ἱστορίας. Καὶ πόσον ἴσως διάφορος θὰ ἦτο σή-
 μερον ἡ θέσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὴν Βαλκα-
 νικὴν χερσόνησον, εἰάν δὲν ἔμεσολαμβάνον
 καὶ εἰάν ἀπετρέποντο ὠρισμένα ἱστορικὰ γεγο-
 νότα. Ἡ εὐεργετικὴ ὅμως αὕτη ἐπίδρασις τοῦ
 Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ δὲν συνεχίζεται μετὰ
 τὴν ἀπελευθέρωσιν, διότι ἀντὶ νὰ συνεχισθῇ
 ἡ παράδοσις, ὁ πνευματικὸς βίος ἐν Ἑλλάδι
 ὑφίσταται ἀλλοίωσιν ὑπὸ τὴν ἰσχυρὰν πνοὴν
 τῶν εἰσαχθέντων ξένων συτημάτων, ὅπως ἀκα-
 ταλλήλων διὰ τὴν Ἑλληνικὴν νοοτροπία καὶ
 τὰ ὅποια ἐδολοφονήσαν τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν.
 Δι' ὅ καὶ τὸ Πανεπιστήμιον φέν παράγει ἐπι-
 στήμονας ἀλλὰ ἐπαγγελματίας καὶ μόνον. Δέν
 παράγει φιλολόγους καὶ γραμματικούς ὡς ἐ-
 κείνους, οἵτινες ἐκλείσαν τὰ Ἑλληνικά Γράμ-
 ματα, ἀλλὰ σχολαστικούς καὶ ἀμαθεῖς μετὰ

ρον ὀλοπλήρους ὁ ἡγιῶς σκεπτόμενος Ἑλληγι-
 γνωστὰ ἐπακόλουθα τα ὅποια πληρῶνει σήμε-

13
κός λαός. Είναι καιρός πλέον ή Ελλάς ή κοι-
τίς και μήτηρ τών Επιστημών, έξ ης έπήγασε
τό πρώτον ^{πρῶτα} ~~καθε~~ γνῶσις και σοφία, να κατανο-
ήση ότι μόνον αν άντλήση απ' εύθείας από
τάς πηγάς τοῦ καθαροῦ και διαυγοῦς Ελληνι-
κου ὕδατος θά συνέλθη και θά ὀρθοποδήση,
Και το ὕδωρ τοῦτο είναι το αθάνατον ἀρχαῖο
Ελληνικόν πνεῦμα έν συνδυασμῶ με το Χριστι-
ανικον τοιοῦτον. Διότι μόνον οὕτω θά ἀνακαι-
νισθῶσι αἱ Επιστήμαι έν Ελλάδι. Και δέν πρέ-
πει να άγνοῶμεν ότι τόσοι τά ἀρχαῖα κείμενα
των Ελλήνων συγγραφέων ὅσον και τά τοι-
αῦτα των πατέρων τῆς ἐκκλησίας τά διέφθει-
ρον ἀνηλεῶς διά τῶν διόρθώσεϊν των οἱ Ελλη-
νισταί τῆς Εὐρώπης ἀφ' ενός μέν διότι δέν
κατενόουν τό πνεῦμα αὐτῶν ^{καί} ἀπὸ ~~αὐτοῦ~~ ἑτέρου &
ἐκ κακοβούλου προθέσεως ^{ἡ δὲ ἄλλοτε τῶν} ~~τῆς~~ βλάβης τοῦ Ελ-
ληνισμοῦ ^{1. 4 τῆν ὀρθοδοξίαν}. Δι' ὅ είναι ἐπιβεβλημένη ή ἀνασύν-
ταξις και ἀνατύπωσις αὐτῶν . . .

θά τό ἐθεωροῦμεν ὡς παρά εἰδὼν ἐάν τό περι-
δικόν μας ἡγνῶει καίντάς ἀποκρύφους ~~ἐπι~~πιστή-
μας. Δέν ἰσχυρίζομεθα βέβαια ὅτι θά τὰς ἀπο-
καλύψωμεν κατά τοιοῦτον τρόπον ὥστε νά τὰς
κἀταστήσωμεν κοινόν κτήμα εἰς πάντας. Εἴθε
νά εἴχωμεν τήν δύναμιν ~~ἀντήν~~ καί τήν ἰκανό-
τητα ^{εἰσπλι.} θά προσπαθήσωμεν ὅμως μέ σοίχεῖα θετικ-
κά καί ἀδιάσειστα ^{νά αὐτοδείξωμεν} ὅτι καί εἰς τόν κλάδον αὐ-
τόν τῆς ἀνθρωπίνης ἐπιδόσεως ὑπό τήν πλέον
ὠραίαν καί ὑψηλήν αὐτοῦ ἔννοιαν, οἱ πρόγο-
νοί μας, οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, οἱ δημιουργοί
τοῦ θαυμασίου ἐκείνου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ
ἐπι τοῦ ὁποῦ στήριζεται ὁ σημερινός καλοῦ-
μενος Δυτικός Πολιτισμός, κατεῖχον τά πρω-
τεῖα, καί εἰς ὅλας τὰς ὠραίας ἐκφάνσεις τῆς
ζωῆς τῶν ἐκινουῦντο μέσα εἰς τό πλαίσιον
τῶν ἀποκρύφων ἐπιστημῶν, ὡς πραγματικοί μυσ-
σταί καί γινῶσται τῶν θείων ἀληθειῶν, αἵτινε
διέπουν ἀπό καταβολῆς κόσμου τόν ἀνθρώπι-
νον βίον καί ἔχουν ὡς σκοπόν νά ὑποβοηθή-
σουν τόν ἄνθρωπον ἵνα κατανοήσῃ καί ἐπιτελέ-
σῃ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καί τό ταχύτερον τόν ἐ-
πί τῆς γῆς προορισμόν του.

Ἰδού τό πρόγραμμα καί οἱ σκοποί τοῦ πε-
ριοδοκοῦ μας ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙ. Δέν ὑποσχό-
μεθα θαύματα, οὔτε ὅτι θά μεταβάλωμεν τήν
νοοτροπίαν τῶν Νεωτέρων Ἑλλήνων, μέσα εἰς
ἕνα βραχὺ χρονικόν διάστημα. Ὑποσχόμεθα το-
τό μόνον, ὅτι ἡ ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ μας
θά ἐγκαινιάσῃ μίαν ἐργασίαν πρωτότυπον,
συστηματικὴν καί ἀναδημιουργικὴν εἰς ὅ-
λους τοὺς κλάδους τῶν ἐπιστημῶν στήριζόμε-
νην ἀποκλειστικῶς εἰς τόν ἀπέραντον πλοῦσι-
τον τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων μέ ἀποκλειστι-

κόν σκοπόν νά προληφθῇ ὁ τέλειος παρασμός
τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας καί ἡ χρεωκοπία τῶν
ἐπιστημῶν ἐν Ἑλλάδι. -